

500–599 paŝoj – 33 baladoj

& La vidvohomo meditas:	338	& La monten prenita:	371
& El la kamparana milito 1525:	340	& Foje en konfuza horo:	373
& Major' Brak':	341	& Nigra tago:.....	375
& Al la memoro de grafo W. T. Stead:	342	& Sibilla orakolas:.....	377
& Balado pri maltima formiko:	345	& La kampulo kaj la korniko:	379
& Kanto pri espero:	347	& Eŭropo:.....	381
& Estas jam tempo:.....	349	& Iras abiturient'.....	383
& Krioj de l' mizero:.....	350	& Pli rev' ol vero!:.....	385
& Lastjuĝaj alvenis jam horoj:	352	& 1919:.....	387
& Mia nomo ne gravas:	354	& Infanoj de zorgo:	389
& Dekdumejla arbar':	356	& Brulpereo:.....	391
& La Promesoj de l' Kandidato:	358	& Konsiloj al malĝoja amikino:	393
& Tiu super ni!:	360	& Signhild Fiera:	395
& Infana balado:	362	& Kiel fariĝis la blanka homo?:	397
& La Amo:.....	364	& La stranga aventuro de Grafo Ermanski:	399
& Ĉiu vir' havis piedojn:.....	366	& La kripla Pegazo:	401
& Eta Mazgrev:	368		

& La vidvohomo meditas:

< Rekante 13 el 25 batoj por strofo, entute 500 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butikoj, 1931). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:23> (/La LaTi doLa dore mimi; Ti Tido reTi redo LaLa;

(#Rekantaĵe: La LaLa SoTi dore mi; Ti Tido miTi re Tido La; So doTi La a))×20)+

(&Strofoj:

,&1:

'1 /Multfoje, se la vidvo ardas,
; En fremda lito li petardas

(×:; **Vivo forkuras al forges'**
; Homojn salutu vi per
kares' ; antaŭ forges'.)?

'2 Kaj plantas en dezerto
rozon, ; Forgesas fotografan
pozon

'3 Kaj kiel dando volas sceni, ;
Ĉevale ami, beste heni,

'4 Saturas tiam lin kompren': ;
Naskiĝis li por.. am-ge-hen'!
.....

,&2:

'5 Multfoje, se la vidvo
dignas, ; Senmone ĝojon li
reziĝnas,

'6 Palpfosas sube, flagas ruĝe,
; En robon velas sin rifuĝe,

'7 Agrafas, ruktas, gratas,
krias ; Kaj kiel luno rotacias,
.....

'8 Saturas tiam lin kompren': ;
Li kuŝas febra sur kusen'.

,&3:

'9 Multfoje, se la vidvo
larmas, ; Per sobraj pentoj
bilde svarmas,

'10 Por taksi teran amabsorbon
; Rigardas sian nudan korpon
.....

'11 Kaj trotras, tremas, tranĉas,
trikas ; Kaj flikŝuite sin
reflikas,

'12 Saturas tiam lin kompren':
; Ĝi estas la ĉiea pen'.

,&4:

'13 Multfoje, se la vidvo
bojas, ; Perfide pri bankroto
ĝojas,

'14 En grunto kotas, mute
stultas, ; Senĝoje hontas,
katapultas,

'15 Akcias ĉekojn, reĝojn
mordas, ; Sin banas, trempas,
frotas, tordas,

'16 Saturas tiam lin kompren':
; Ne pafas lia karaben'.

,&5:

'17 La vidvo tiam krie krizas, ;
Valorajn bubojnronde ĉizas,
.....

'18 Kaj la dungita prototipo ;
Fariĝas pupo, aŭ nur.. pipo!
.....

'19 Li tiam volus maŝojn ligi ;
Kaj la poetojn tuj pendigi,

'20 Ĉar ili vere mokas lin ;
Kun sia brua rimmaŝin'!

& El la kamparana milito 1525:

< Ripete 39 sed rekante 32 el 64 batoj por strofo, entute 512 paŝoj dum 5 minutoj. El germana tradukis N. B.>

(#Melodio:

<1,9:4> (

La /La aTi dodo rere /mi ifa mi h; /mi i la afa /mi h h; mi /re fafa
mi re /do Ti La a; /Ti i mi imi /La h h h;

(#Rekantaĵe: 2× /La ado mi h /fa la mi h /redo Tido re fa /mi mi
La h)

)×8)+

(& Strofoj:

'1 Ni /estas Gajerana /nigra
band', ; /heja o/ho! ; Ti/ranojn
forbatos /ni el land', ; /heja
o/ho!

(×: 2× /Al atak', /el bivak',
/Ruĝan kokon metu /ĉe l'
monak'.)

'2 Ni volas ĉe l' di-sinjor'
plendi, ; kirielejs, ; Ke ni
pastraĉon povu mortefendi, ;
kirielejs.

'3 Dum Ev' laboradis kaj
Adam', ; kirielejs, ; Nobel' kie
estis do tiam? ; kirielejs.

'4 Nun abatejojn trafu pest', ;
heja oho! ; Ni sekvas nur al
Manifest', ; heja oho!

'5 Nin Florjan' Gajer por
repago ; Gvidas al ag'. ; Kun
"ligŝu" sur lia flago, ; Kiras'
kaj kask' en lak'.

'6 Ĉe Weinsberg brul' kaj rab'
okazis, ; heja oho! ; Tre multaj
siajn vivojn lasis, ; heja oho!
.....

'7 Filinon, nobelan ni sen per',
; heja oho! ; Abismen' sendis
al infer', ; heja oho!

'8 Venkitaj iras ni hejmen je
fin', ; heja oho! ; Pli bone
nepoj finos ĝin, ; heja oho!
.....)

& Major' Brak':

< Ripete 48 sed rekante 8 el 64 batoj por strofo, entute 512 paŝoj dum 6 minutoj. El sveda tradukis Martin Strid (2016).>

(#Melodio:

<:4> (

DoRe /Mi Mi MilRe MiFa /So o Mi; (#Rekantaĵe: FaMi /Re Re
Re DoRe /Mi ilDo Do;) DoRe /Mi Mi MilRe MiFa /So ldo So; Fa
/Mi Mi Re Re /Do o o; DolMi /So So La La /So o o; DolMi /So
do Fa Fa /Mi i lRe; DoRe /Mi Mi MilRe MiFa /So ldo So o;Fa
/Mi Mi Re Re /Do o o

)×8)+

(& Strofoj:

'1 (': Major' /Brak' mili2ton
i/rontis,) (×;; **Mili /tamtam
tam, mili/ti2stoj** ;) (': Major'
/Brak' mili2ton i/ro2ntis, ;) (':
vo/jaĝis de l' e/dzin'.) (,;;
Vo2/jaĝis de l' e/dzin', ;
vo2/jaĝis de l' e/dzi2n', Major'
/Brak' mili2ton i/ro2ntis,
vo/jaĝis de l' e/dzin'.)

'2 "Mi venos re ĝis pasko,
aŭ certe somermez'."

'3 Kiam pasko preterpasis
major' Brak' ne venis re.

'4 La edzin' eliris rigardi,
ŝi staris sur alta mont'.

'5 Jen fraŭlon veni ŝi vidas
vestitan en funebr'.

'6 "Forprenu oran skarlaton,
..... major' Brak' mortis en
milit'."

'7 Major' Brak-on portis al la
tombo altrangaj viroj kvar.
.....

'8 Unu portis la blazonon, ;
**Mili tamtam tam, militistoj ;
La dua portis la glaveton** ; kaj
portis du lin mem. ; Kaj portis
du lin mem, ; kaj portis du lin
mem. ; Unu portis la blazonon
; kaj portis du lin mem.)

& Al la memoro de grafo W. T. Stead:

< Rekante 64 el 103 batoj por strofo, entute 515 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (Aŭtunaj floroj, The British Esperantist, 1912) kun moto "Nearer my God to thee...". Baladigis Martin Strid (2016) per sveda polsa melodio baladigita kaj nova rekantaĵo. Klarigojn (*) vidu post la strofoj.>

(#Melodio:

(/SoSo dodo mire TiTi refa mire; dodo mi mi sofa rere TiLa So;
SoSo dodo mire TiTi refa mire; dodo mi mi sofa rere TiLa So;
lala fado fala soso mido miso; fafa re Ti SoTi doTi domi soso;

(#Rekantaĵe: lala fado fala soso mido miso; fafa re Ti SoTi do do;

SoSo dodo mire TiTi refa mire; dodo mi mi sofa rere TiLa So;
SoSo dodo mire TiTi refa mire; dodo mi mi sofa rere TiLa So;

lala fado fala soso miidodo miso; fafa re Ti SoTi doTi domi so;
lala fado fala soso mido miso; fafa re Ti SoTi dodo do o)

)×5)+

(&Strofoj:

'1 /Tutan mondon skuas unu granda ĝemo ; de la oriento ĝis la okcident' ; plej funebra sonas ĉie rekviemo ; kaj la korojn premas unu sola sent' ; pro vi, kiuj laŭ mistera dia plano ; kuŝas en la profundaĵ' de l' oceano*.

(×: William Thomas, prezidanto vin invitis* ; por paroli pri la paco ;

kaj vi ne komprenis ke vi jam incitis ; la bankestrojn per klarvida la sagac' ; ĉar la monopolon monan* vi tro spitis ; kaj fariĝis kontraŭ ŝtelo nun minac' ;

Morgan*, kial vi malmendis vian biletan ; unu tagon antaŭ ŝipa ekvetur' ? ; En vagono de sinjoro Aldrich* gastis ; vi por bankan trukon forĝi nur.)

'2 La plej granda, nobla verko
de l' homaro ; kun vi ekbatalis,
granda, ho, natur', ; kun vi de
sekretoj plena, vasta maro, ;
kun vi stranga elemento sen
mezur'! ; Tamen, ve, ne estas
homa fort' sen limoj, ; kaj sur
fundon maran falas la
viktimoj.

'3 Unu kunpuŝiĝo kaj... finiĝas
ĉio! ; Mastoj tuj falegas, ;
staras la radar', ; kaj la koron
disŝiranta plor' kaj krio ;
disvastiĝas en mallumo sur la
mar'. ; Homa verko ŝanceliĝas
kiel ŝelo ; kaj en ondoj dronas
ankaŭ Verda Stelo.

'4 Ho, al multa hom' enhor'
terura, sorta ; lasta rifuĝejo
estas vi, Esper', ; antaŭ ol lin
mara ondo, ŝaŭma, forta;
portis for en strangan mondon
sen mizer'. ; Ho, Espero, via
plej favora ano ; ankaŭ dormas
nun sur fund' de l' oceano.

'5 Kaj la maro ree ondojn
siajn rulas ; sur profunda
tomb' sen krucoj kaj sen nom',
; frosta vent' de nord' per sia
kanto lulas ; ilin en plej nobla
tombo de la hom': ; "En
nemezureble, nekonata spaco,
; dormu, dolĉe dormu en
eterna paco."

< Klarigoj pri Al la memoro de grafo W. T. Stead:

'1 La ŝipo Titanic survoje de Southhampton en Anglujo al Novjorko en Usono aprile en 1912 kun 1500 homoj pereis en Norda Atlantika Maro. ; La plej fama pasaĝero pereanta kun Titanic estis William Thomas Stead ("Ŭiljem Tomes Sted"), ĵurnalisto pionira kaj fondinto de Londona Esperanto-Klubo kaj de Brita Esperanto-Asocio. Li survojis al Carnegie Hall, kien usona prezidanto Taft invitis lin paroli en kongreso pri paco. ; J. P. Morgan, usona bankisto kaj posedanto de kaj Titanic kaj ĝia "fratinŝipo" Olympic, estis veturonta samvojaĝe sed en la tago

antaŭ la foriro de Anglujo malmendis sian bileton. ; Nelson W. Aldrich, usona senatano, novembre en 1910 sekrete kunigis kvin bankistojn, inter ili tri anoj de J. P. Morgan, veture en fervoja vagono al privata klubejo en Jekyll-insulo, por ellabori leĝon pri monopolo de privata banka kartelo, "Federal Reserve Act", kiun akceptis la usona kongreso en 1913. Tiun leĝon kontraŭis krom W. T. Stead la bankistoj John Jacob Astor, Benjamin Guggenheim kaj Isa Strauss, kiuj ankaŭ pereis kun Titanic.>

& Balado pri maltima formiko:

< Rekante 21 el 37 batoj por strofo, entute 518 paŝoj dum 5 minutoj. Norda Kantaro #4497. Verkis kaj komponis Stefan Demert (1970). El sveda tradukis Martin Strid (2011) kaj per disdivido de strofoj donis en la melodio lokon por nova rekantaĵo (2015).>

(#Melodioj:

<:37> (

/mimi dodo mimi dodo; SoSo rere fafa re; SoSo rere fafa rere;
SoSo dodo mimi do;

(#Rekantaĵe: dodo fafa lala fafa; dodo mimi soso mi; rere fafa
rere; SoSo mimi soso mi; re emi fare Tire do o;)

)×14)+

(&Strofoj:

'1 /Mi sonigi volas liron ;
kvankam estas nur gitar' ; kaj
rakonti serĉan iron ; de
formiko al pinglar'.

(×:; **Dancu per la ses piedoj ;
Dancu paŝon post la paŝ' ;
Ĉiun paŝon kredu ; kaj ne
metu ĝin en maŝ' ; Dancu
paŝon post la paŝ'.**)

'2 Li matennebulen kuris ;
post fortrink' de ĉokolad' ;
vakcinian vepron spuris ; ĝoja
en kontenta sat'.

'3 Estis longa vojo lia ; vagi al
proksima pin', ; malaperis de l'
aliaj ; tamen ĝoja tenis sin.

'4 Kvindek metrojn de la nesto
; ĝuste dum la sunsubir' ; li
pinpinglon trovis restan ; tute
laŭ sia dezir'.

'5 Por ĝin levi li per forto ;
devis streĉi sin kun pen' ; kaj
komencis la transporto ; de la
bela pinglo jen.

'6 Post kvar horoj da cirkulo ;
venis al bierbotel' ; ĉion vidis
tra nebulo , ; brusto balgis pro
anhel'

'7 Ĝin sabate iu ĵetis ; Mi
seniĝos je soif' ; pensis li, la
ŝarĝon metis ; kaj engrimpis
en l' edific'

'8 Li fortrinkis lastan guton ;
el biera katafalk' ; kaj sin batis
kiel bruto , ; kriis He mi estas
alk'

'9 Eĉ ne pinglon mi hejmtiros ;
ne, nun estos da perturb' ; el
arbaro mi foriros ; ĥaosigos en
la urb'

'10 Sed li tien ne alvenis ;
baris io sur la pad' ; la
formikon halto ĝenis ; pro
giganta barikad'

'11 Ĝi teruris al rigardo , ; estis
granda griza mas' ; la formiko
vokis Ardon , ; se malhelpas vi
al pas'

'12 Li atakis ĝin kolere ;
etenditan en la vast' ; sed
fiksiĝis malliberen ; kvazaŭ en
glueca past'

'13 Triste finas nun ĉi kanto ;
per formika streba bat' ; sed
lin tenis la giganto ; ĝis li
mortis pro malsat'

'14 Alkoholon ne impliku ;
spita vi inertos dum ; se
naskiĝis vi formiko ; ne batalu
kun maĉgum')

& Kanto pri espero:

< Rekante 19 el 37 batoj, dufoje por strofo, entute 518 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (Aŭtunaj floroj, Bohema Revuo Esperanta, 1911). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

((/dodo TiLa La SooSoSo SoSo TiTi; dodo TiLa LaLa LaSo SoFa MiMi; dodo TiLa LaLa dodo dore mimi;

(#Rekantaĵe: dodo TiLa LaLa; dodo dore mimi; soso fa mi rere rere mi; dodo TiLa LaLa; LaSo SoTi La La))×2)×7)+

(&Strofoj:

'1 Ĉu vi aŭdis jam pri la evangelio, ; kiu en la form' de juna, verda stelo ; brilas hele al homaro sur ĉielo?

(×: &B: **Blovu for la nuboj, ; falu for la duboj, ; En la danco gaje paŝas ni, ; Blovu for la nuboj, ; falu for la duboj.**)

Ĉu vi aŭdis jam pri unu familio, ; kiu nun formiĝas gaje en homaro ; malgraŭ la landaj limoj, malgraŭ vasta maro?

(×: &B)

'2 Ho, vi certe aŭdis, sed vi sen konfido ; ekrigardas al ĉielo, kie Dio ; reaperas al ni verda en radio. Al la tero celas via laca vido ; kaj la strangajn aperaĵojn en la nuboj ; vi renkontas nune nur kun rid' kaj duboj.

'3 Kiu vin kondamnu, teraj kreitaĵoj! ; Humo estas via propra baz' kaj sfero, ; ĉiutagan panon donas al vi tero, ĝi ja estas font' de l' viv' kaj ĉiuj aĵoj, ; dume la ĉiel' vin ofte, ofte trompis, ; kaj evangeliojn siajn krude rompis.

'4 Dio mem, la Sankta Skribo,
foje venis ; sur la teron,
ĉarma, nobla kun devizo, ; ke
sur tero iĝu nova paradizo,
sed sur Kalvario morto
linekprenis, ; kaj je lia nomo,
kaj pro lia amo ; plena estis
poste mond' je larm' kaj flamo.

.....

'5 Preskaŭ du mil jarojn poste
sur Sekvanto ; ree Sdio
ekaperis al homaro, ; nova
Dio, ree granda kun fanfaro,
..... homajn rajtojn portis li en
unu mano, ; sed en dua li
alportis malesperon ; kaj cent
mil da tomboj kovris francan
teron.

'6 Tamen sen Espero, kia estus
vivo? ; Eĉ se nin forlasas niaj
belaj revoj, ; eĉ se nin ekridas,
kiel maraj mevoj kaj en
rub' disfalas ĉiu perspektivo, ;
vivo sen Espero estus sen
risorto, ; senenhava vivo,
animala sorto.

'7 Tial brilu al ni steloj sur
ĉielo! ; Brilu, brilu, eĉ se via
ĉarma brilo ; estas sen
substanco, tute sen utilo
kaj neatingeble dezirata celo! ;
La infero estus nia viv' sur
tero, ; se ĝin ne dolĉigus iam
la Espero.)

& Estas jam tempo:

< Rekante 33 el 65 battoj por strofo, entute 520 paŝoj dum 6 minutoj.
Verkis Julio Baghy (Preter la vivo, Budapeŝto 1923) kun kapnoto "(Al miaj rusaj gelemintoj)" kaj postnoto "(Nikolsk-Ussurijsk)". Baladigis Martin Strid (2017) per islanda melodio kaj nova rekantaĵo, kvankam ankaŭ ties tri unuajn vortojn verkis Baghy.>

(#Melodio:

<:65> (/La dodo La do La doTi La do; Ti mi Ti mimi Ti reldo Ti Ti; La dodo La do La doTi La do; Ti mi Ti mi Tido redo Ti Ti;

(Rekantaĵe: mi mimi fa fa fa fa mi; re rere re do do do Ti Ti; mi mimi fa fa fa fa mi; re rere re do do Ti La La a)

)×8)+

(&Strofoj:

'1 /Kial silenti mute senvorte, ;
nin cedante al sorto2fatalo; kial
sen ago stari malforte ; ĉe l' altaro
de Mondidealo;

se (×: **&Rekantaĵo: (; estas jam tempo pacon celi ; Ĉesu jam timi kaj kvereli!)×)**

/kial ne rompi dise per Amo ; la katenojn de l' sklava homaro ; kaj eklumigi per sankta flamo ; la deviojn de l' homa frataro, ; se estas jam tempo!?

(×: **&Rekantaĵo)**

'2 Kial ne agi, kiam en sango ;
baraktante veadas nacioj, ; kiam la larmoj fluas sur vangoj, ;
furiozas militaj furioj, ; se

kiam sen kredo, sen kondukanto, ;
sin perdante en vivlabirintoj, ;
vane atendas je la Savanto ; la viktimoj de celon perdintoj, ; se

.....

'3 Fratoj! Ni havas forton,
potencon ; kun majesta ideo en koro! ; Ne atendante la rekompenco ; helpu ni en giganta laboro! ; ĉar

Fratoj! Morgaŭan tagon pripenti ;
antaŭ la sunleviĝo - ridinde! ;
Ami instruu homojn kaj senti, ;
teni sin je nom de l' Homo inde, ;
ĉar

'4 Fratoj! Nin vokas nia ideo! ;
Do levante la kapojn ni iru! ; Nin ne timigu eĉ la pereoj ; nur pri venko triumfa sopiru! ; ĉar

Fratoj! Sed, se ni ĉiuj pereus ; por ideo en paca batalo, ; kredo, se eĉ tutmondo ĝin neus, ; venkos certe la Mondidealo, ; ĉar

& Krioj de l' mizero:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 522 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Julio Baghy (Preter la vivo, Budapeŝt 1923). Baladigis Martin Strid (2015) per modifeto de popolmelodio el sveda paroko Orsa kaj parte nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:29> (#Forslunds:

(/Mi MiMi DoMi SoSo; SooFaFa ReFa LaLa; La dore doTi SooTi;Ti reTi domi mimi;)

?

(/Mi DoMi SoTi reeTi;Ti domi mimi mimi; relmi reTi SoTi reeTi;Ti domi mire mimi;)

(#Rekantaĵe: Mi dodo mire dooTiTi LaSi LaTi dodo; TiSo La La; FaMi ReRe Mi Mi i)

)×18)+

(&Strofoj:

'1 /Vi loĝas en palaco, ; mi — en mizera ĉambro; min kovras ŝvit' de laco, ; freŝigas vin — la ambro.

(×:; **Aj, ŝiros mi la maskon de vi, ho hipokrito ; kaj vi hontos ; kiam veron frontos.**)

'2 Ornamas vin la oro, ; virinon vian — gemoj; muelas min doloro ; kaj de l' edzin' la ĝemoj.

'3 Konservas vian sanon ; nektaro de la fablo; satigi min

— eĉ panon ; ne havas mia tablo.

'4 Senzorge luksajn vestojn ; infanoj viaj portas; malsato la intestojn ; de miaj idoj tordas.

'5 Predikas vi pri justo, ; perforton vi malbenas, ; dum ftizon en la brusto ; mi venki vane penas.

'6 Kaj tamen, se riproĉo ; ribelas el korfundo, ; tuj tondras via voĉo: ; "Vipbaton al la hundo!"

'7 Ekhaltu la vipbato! ;
Rigardu la mizeron, ; per kiu
senkompato ; plenŝutis jam la
teron!

'8 Ho venu en la domon! ; Ho
venu por minuto ; ekvidi min
la homon ; en stato de l' jug-
bruto!

'9 Pasigu nur momenton ; en
ranca sfer' de l' putro! ;
Gustumu seban lenton ; de la
vomiga nutro!

'10 Kaj trinku el la poto ; la
akvon de la pesto! ; Baraktu
en la koto ; sur mia pajla
nesto!

'11 Rigardu la mienojn ; de la
idaĉoj favaj! ; Karesu la
ekzemojn ; de vangoj
pusohavaj!

'12 Al brusto ilin premu ; por
unufoja kiso ; kaj el la lipoj
prenu ; spiraĵon de la ftizo!

'13 Kaj poste, se vi povas, ;
nin draŝu per la vipo, ; ĝis
kiam nin ni movas ; kaj
mortos ve' sur lipoj!

'14 Sed ne prediku ordon, ;
nek juston de l' socio ; kaj
ŝparu nuran vorton ; pri helpa
man' de Dio!

'15 Nin draŝu ĝis mortfalo, ;
— sufiĉas jam la luktoj — ;
ĉar nia vivregalo ; nur estas
verm' el fruktoj!

'16 Plenumu vian arton, ; — ĝi
ĉiam vin amuzas — ; se doni
rajtan parton ; el vivo vi
rifuzas!

'17 Sed faru tuj la taskon, ; kaj
finu sen hezito, ; ĉar ŝiros mi
la maskon ; de vi, ah,
hipokrito,

'18 kaj pentros sen kompato ;
sur mia pala vango ; la rozojn
de l' venĝbato ; per — via
propra sango!

& Lastjuĝaj alvenis jam horoj:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 522 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Juraj Tranovský. El slovakaj tradukis Jiří Kořínek (Slovakia antologio, 1977). Baladigis Martin Strid per feroaj melodio kaj rekantaĵo de Leiva balado (Leivur Össursson).>

(#Melodio:

<1,5:29> (

/mi miimimi reedodo doLa; doorere mimi mimi;mi miidodo dore redo doLa; doorere mimi mimi;

(#Rekantaĵe: redo do dore mi; mire dore mimi; mimi mimi; redo doLa do mi La a)

)×18)+

(& Strofoj:

'1 Lastjuĝaj alvenis jam horoj,
; fine la temp' ekestis, ; pri kiu
Sinjor' kaj apostoloj ; ofte
parol-atestis.

(×: **Paŝu firme sur plank', ;
ŝuojn trivu ankaŭ, ; regu
dio, ; kie dancos ni sen
mank'.**)

'2 Ĉar fidezertigoj malpacaj ;
sur sanktaj lokoj staras, ; kaj
multas jam signoj minacaj, ;
kaj kiuj timus raras.

'3 Ŝvelas antikrist' arogante ;
kaj ĉashelpantoj liaj, ; al greg'
de Sinjoro regante ; nur laŭ
bontrovoj siaj.

'4 Li al misdecidoj herezaj ;
tente devigi penas, ; al kiuj la
koroj fidelaj ; tute neniel
emas.

'5 Kaj kiu eĉ povas eldiri ;
ĝenojn de ĉiu speco, ; kiujn
devas multaj toleri ; kontraŭ
ĉia justeco.

'6 Punpagoj kaj malliberejo ;
kaj ankaŭ ekziligo, ; je
eklezio-servij, komerco ; kaj
je honor' senigo.

'7 En mond' estas multaj
militoj, krio kaj sangobanoj, ;
de pest' kaj malsat'
turmentitoj, ; kaj estas
fitiranoj.

'8 De tie plorego sur tero, ; pro
ĝi popolo mortas ; sen scio pri
voj' el mizero, ; kiun laŭ dev'
ĝi portas.

'9 Kiel de l' regantoj maljusto,
; kiel inundis ĝi nin! ; Nobeloj
la lupan aspekton ; prenas
videble sur sin.

'10 La homoj entute arbitraj, ;
malpiaj kaj miskultaj, ; avaraj,
malsobraj, ruzemaj, ; fieraj kaj
adultaj.

'11 Maljustaj kaj ekspluatemaj
; homoj kontrakt-rompemaj, ;
sinamaj kaj nekompatemaj, ;
trompe falsatestemaj.

'12 La malsincerec' kaj perfido
; tiuj sin alte levis ; kaj tial ke
regas malbono ; sinki la amo
devis.

'13 Najbaro turmentas
najbaron ; kaj la amik'
amikon, ; kaŭzante pro
bagatelaĵo ; al li malfaciligon
.....

'14 Kaj tial ne nur ekestadas, ;
sed ĝi jam estas ĉe ni, ; ekestis
jam tempo plej lasta, ; tago
lastjuĝa venis.

'15 Ho Dio, vi Di' ĉiopova, ;
estu kompata al ni! ; Por ke ni
montriĝu vin indaj, ; ĉiam
restadu kun ni!

'16 Kurtigu la tagojn
ĉagrenajn ; por elektitoj viaj. ;
Fariĝus de savo ni senaj ; sen
via helpo Dia.

'17 Eliru la hela ekfulmo, ;
volu Difil' jam veni ;
promesinta siajn aglidojn ; en
sian sinon preni.

'18 Amen, ni kantadu pri tio, ;
kion ĵus celis peto, ;
promesojn plenumos ja Dio, ;
nur firmu ni en kredo.)

& Mia nomo ne gravas:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 522 paŝoj dum 6 minutoj. Kanton verkis kaj valson komponis Mikaelo Bronŝtein. Per melodio kaj rekantaĵo de Bresta balado kaj disduigante strofojn baladigis Martin Strid (2015). Klarigo (*): '8 Sovetunia esperantista junulara movado. '10 Angle fraŭlino.>

(#Melodio:

(#Valso: <1,0:> o;DoDo /DoDodo La So oMiMi /FaMiRe Do o o;dodo /dodore midoo o ododo /doSodo So o o;dodo /dodore mi do ododo /doLado So o o;DoDo /DoDodo La So oMiMi /FaMiRe do o)

?

(# Bresta balado: <1,5:29>

doTi /reedodo doTi TiLa /La LaMi La; LaTi /dooTiTi TiTi TiTi /Ti Tire do;

(#Rekantaĵe: TiLa La SiLa Ti La; LaaLaLa La3Mi So3So Fa3Mi; MiiMiMi LaTi do Ti La a)

)×18)+

(&Strofoj:

'1 Mia /nomo ne gravas, mia /aĝo – des pli. ; Nur mo/destan kanteton mi pre/zentos al vi.

(&Bresta: (×; **Paŝu gajan la dancon ; Brilas aŭroro bele taga ; Venu en alta somertemp'!**))

'2 Mala/peras amikoj en ha/ladzo de l' viv' – ; Nur pri /tio bedaŭras mia /simpla motiv'.

'3 Estis iam aktiva unu nia amik'. ; Lia ventro-melono kreskas nun kun efik'.

'4 Li adoras tagmanĝon, vesper/manĝon – des pli. ; Maten/manĝo abunda estas sankta por li.

'5 Li eĉ aspirantiĝis ŝajnas, ke pro malsat', ; Ĉar pli bonan tagmanĝon havas "la kandidat".

'6 Lia ĉefo ordonis kun mirinda rigor': ; "Malbenitan lingvaĉon vi forĵetu el l' kor'!".

'7 "Iru for, Esperanto, – li ekploris kun trist'. – ; Povas nun nur doktoro resti esperantist'.

'8 Kiam mi doktoriĝos, mi forkuros el hejm'." ; Pacience atendu la doktoron, ho SEJM*.

'9 En tendaroj aperis simpatia fraŭlin'. ; Ĉiu dua junulo en anim' amis ŝin.

'10 Ŝiaj bluaj okuloj estis vera turkis'. ; Pro agemo kaj belo ni elektis ŝin "Miss"*.

'11 Tamen pasis la tagoj – post gepatra admon' ; Ŝi akceptis proponon de la certa person',

'12 Kiu dum rendezuoj babiladis kun flat': ; "Mia amo – Beethoven kaj ... moderna kravat'."

'13 Iam lernis l' germanan li en la institut'. ; Kaj memoras ke "bone" ŝajne estas "sehr gut".

'14 Tiom certe sufiĉas en la certa medi'... ; Plu l' knabin' ne aperas en tendaroj kun ni.

'15 Daŭri kanto simila certe povas sen fin'. ; Sed, "ĉu estos moralo?" – tuj demandas vi min.

'16 La moralo aperos – mi ne miras pro l' pet' – ; Ni kutimis ricevi sencon sur teleret'.

'17 Ni kutimis pardoni, se amik' sen hezit' ; Oferadas la sentojn por trankvil' kaj profit'.

'18 Malaperas amikoj en haladzo de l' viv' – ; Nur pri tio bedaŭras mia simpla motiv'.)

& Dekdumejla arbar':

< Ripete 24 sed rekante 8 el 41 batoj por strofo, entute 533 paŝoj dum 5 minutoj. Norda Kantaro #4490. Popolkanto el Vestmanlando, notita de Rosa Vretman en la gazeto Runa, 1845. Eldonis Richard Dybeck, kiu je ĉi melodio verkis la nacian himnon de Svedajo. El sveda tradukis Kukoleto (-IORe). Klarigoj (*): '1 La dekdumejla arbaro estas Långheden, provinclima sovaĝejo inter Vestmanlando kaj Dalekarlujo. '3 Kristane, oni sonorigas por ke mortintoj povu atingi en la dian ĉielon. '5 Tej = tie. '6 En nordeŭropa tradicio, mortintojn oni enfosas en teron.>

(#Melodio:

<1,8:4> (

mi /mi dodo do remi /mi redo Ti h;re /re Tido reTi mido /La a So h; /do doore Ti ildo /LaaSo LaaTi So h;So /dolTi dore mido fami /re e do h;So /dolTi dore mido fami <:5> /re e do o

)×13)+

(&Strofojn:

'1 Do /rajdas mi tra dekdu/mejla arbar'* ; dum /dormis ja dolĉe la a/liaj ; /Tra lale ra2, /trala le2 ra ; dum /do2rmis ja dolĉe la a/liaj ; dum /do2rmis ja dolĉe la a/liaj.

'2 Kaj /rajdas an/taŭen mi /io2m /pli ; (: ek/aŭ[das mi] so/nori sono/ri/lojn)

(×:; /Tra lale ra2, /trala le2 ra ;)

(: ek/aŭdas mi so/nori sono/ri/lojn ;)×

'3 /Bonan ta[gon, so]no/risto2j, /vi ; por /ki[u so]no/rigas ĉi so/no/ron?*'

'4 Ni /sono/rigas por ju/nule2s /in' ; ŝi /iros en /te2ron por /dor/mi

'5 Kaj /rajdas mi /antaŭen
/io2m /pli ; tej* /staris fo/sistoj
du fo/san/taj

'6 /Bonan /tagon, fo/sisto2j, /vi
; por /kiu ĉi /tiun tombon
/fo/sas?*

'7 Ni /fosas /ĝin por ju/nule2s
/in' ; ŝi /iros en /te2ron ri/po/zi
.....

'8 Kaj /rajdas mi /al mia
/bopatra /kort' ; [kiu] /estis
an/taŭe roze /ru/ĝa

'9 U/nue de/mandis mi /pri
ama/tin' ; kaj /poste bo/patron
kaj bo/pa/njon

'10 Kaj /venas mi /ene2n
/io2m /pli ; Du /staris, ŝin
/to2mbove/stan/te

'11 Mi /kombas je /mia
bel/flava ha/rar' ; kaj /volis ŝin
/sekvi en la /tom/bon

'12 Kaj /la junu/linoj sin
/metis en /rond' ; kaj /diris,
e/lektu mi a/li/an

'13 Kna/bino /tia2, /ki[a est]is
/ŝi ; en /reĝlandoj /se2p ne
tro/ve/blas

& La Promesoj de l' Kandidato:

< Rekante 21 el 41 batoj por strofo, entute 533 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929) kun enkonduko: (Melodio: "Ah, mesdames, voilà du bonfromage!"). Baladigis Martin Strid (2017) per novaj melodio kaj rekantaĵo. Klarigoj (*): '6 Mallongigo de Société Française Pour l'Espéranto. '12 Franca ministro pri edukado kiu malpermesis en lernejoj Esperanton instrui.>

(#Melodio:

<:41> (/mimi soso somi redo mimi; rere fafa fafa fami redo;do mimi mido LaSo do; miso soso soso sofa mire do;

(#Rekantaĵe: reerere remi rere rere TiLa So do; reerere remi rere mifa so ti so; reerere remi rere rere somi re do o)

)×13)+

(&Strofoj:

'1 /Mi de longe estas favoranto
; De la bela lingvo Esperanto,
; Mi eĉ intencas lerni ĝin, ; Se
ĉe la baloto vi elektos min!

(×.; **Esperantistoj paŝu post
mi en la ĉeno! ; Certe
profitos ni per tiu ĉi beno ;
Esperantistoj paŝu post mi
en la ĉeno!)**

'2 Mi ne estas fremda plu pri
tio, ; Ĉar en mia propra
familio ; Iu kuzino aŭ onklin' ;
Jam kun Esperanto ofte tedis
min.

'3 Ankaŭ mi persone vin
subtenis ; Kaj aktive ofte
partoprenis ; Ĉe...
festbankedo, kie min ;
Speciale ravis via ĉampanvin'!
.....

'4 Mi promesas al vi je l'
honoro, ; Ke mi tuj komencos
per laboro, ; Kaj post dek
jaroj, se ne pli, ; Nepre certe
estas, ke triumfos vi!

'5 Mi proponos en la
parlamento, ; Ke l' importo de
la Nova Sento ; Estu senpaga
ĉe l' dogan', ; Se ĝin
antaŭpagis la samidean'.

'6 Ni dekretos, ke l'
dimanĉvesperon ; la infanoj
kantos la Esperon ; Dum la
aliaj kantos, ke ; Dio
progresigu la S. F. P. E.*

'7 Mi promesas al la delegitoj,
; Kiu havas tiom da meritoj, ;
Kiu zorgadas pri l' movad', ;
Iom da sukero aŭ da ĉokolad'.
.....

'8 Kaj ni liberigos – sen
rezervo – ; Ĉiun viron de l'
milita servo, ; Se tiu ĉi per
Esperant' ; Ĝustatempe kuris
al transmara land'.

'9 Mi solene min jam nun
proponas, ; Se okaze iun vi
bezonas, ; Iun por esti laŭ
konven' ; Protektora
prezidanto ĉe festen'!

'10 Kaj mi ĵuras sur la Kata
Vosto, ; Ni vin liberigos de
imposto, ; Eĉ de malsan' kaj
tiel plu, ; Se vi portas stelon
en la butontru'.

'11 Kaj por ĉiu al-
kongresveturo ; Vi komforte
sidos sur veluro ; De plej
moderna luksa klas', ; Ĉio je la
kosto de l' kongresa kas'!

'12 Kaj mi ĵuras sur la
Fundamento, ; Ke sur pinto de
la Parlamento ; Flirtos la
Esperanta flag', ; Por Berardo*
tio estos bona blag'!

'13 Nun por fini tiun ĉi
enketon ; Mi humile al vi faras
peton: ; Ke vi ne publikigu
ĝin, ; eble la idistoj ne elektus
min!... ..)

& Tiu super ni!:

< Rekante 27 el 49 batoj por strofo, entute 539 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929) kun enkonduko: (Laŭ Lessing). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:49> (

o;So /SoMi DoMi SoSo FaLa do3;La SoTi refa mire mire do So
o;So SoMi DoMi SoSo FaLa do2La;La SoTi refa mire mire do;

(#Rekantaĵe: 2× DoMi So Mi FaLa do La; SoTi refa mire mire
mire do So)

)×11)+

(&Strofoj:

'1 Jo/han' atendis la
krepuskon, tuj ; Li poste ŝtele
iris al ĝardeno ; De sia mastro,
kie li sen ĝeno ; Frandumis en
plej bela la pomuj'.

(×: 2× **Ho vi kara knab' sen
barbo ; Kial sidas vi en alta
la pomarbo?**)

'2 Aŭgust' kaj Mina same iris
tuj ; Tenante sin en braka
ĉirkaŭpreno ; Por amindum' al
sama la ĝardeno ; Kaj
eksidiĝis sube de l' pomuj'...

.....

'3 Johano, kiu supre sidis, ;
Vidante ilin ne plu ridis, ; Li
senbruiĝis kaj kun tremo ; Jam
sentis punon de l' frandemo!

.....

'4 Sed baldaŭ vidis li aferojn ;
De certa spec', – ho idili!' – ;
Kaj ne timante plu danĝerojn ;
Li sin regalis pli kaj pli.

'5 Aŭgust' remverse Minan
tiris, ; Kaj Mina cede
kontraŭdiris: ; "Nu lasu min,
Aŭgust', ho fi, ; Malseke estas
tie ĉi!"

'6 Do, unuvorte, multa bru', ;
Kaj kisoj, kaj... kaj tiel plu! ;
Kaj ambaŭ plu nenion diris, ;
Sed baldaŭ Mina eksopiris:

.....

'7 "Ho viroj, – ĉiuj vi
malpravas, ; Kaj konsciencon
vi ne havas! ; Vi ludas nur kun
nia koro ; Kaj nin forlasas en
doloro... ..

'8 Ho ve! se naskus mi
infanon, ; Ĉu vi patrece nutrus
ĝin? ; Ĉu vi prizorgus ĝian
panon?" ; Aŭgust' respondis al
knabin':

'9 "Nu, kvietiĝu, ni jam vidos,
; Kaj tiu super ni ; Ne lasos
nin, al li ni fidus, ; Al Tiu
super ni!"

'10 Sed en la arbo ekkolere ;
Johano pensis, "li min
mocas!" ; Kaj furioze tuj li
vokas: ; "Ne kredu lin! Ne
estas vere!

'11 Ne kredu lin! Ne estas
vere! ; Kaj sciu tion ĉi,
knabin': ; Ne nutros Mi, se Mi
ne faris ĝin!! Ne kredu lin! Ne
estas vere!

& Infana balado:

< Rekante 19 el 27 batoj por strofo, entute 540 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (Bohemaj grenatoj) dediĉe al Jan Neruda. Baladigis Martin Strid (2016) per feroaj melodio kaj rekantaĵo tradukita de Filino de Torkil.>

(#Melodio:

<1,7:27> (/sodo dodo rere sooso;so somi; soso soso fami remi; fa mimi re do; rere rere rerere soso somi; sososo soso faamimi remi; fa mimi re do o)×20)+

(&Strofoj:

'1 /Eldormetis la patrino,

(×: – **ja danci** –)

konsternita la infano.

(×: – **Bone min ŝancis, ; jen mi volas plankon antaŭen danci, ; kvankam vi mian vivon minacis, ; bone min ŝancis.**)

'2 Ĉe piedoj ĝiaj sidas pala Mort' kaj je ĝi ridas

'3 Sur la korpo la girlando, blankaj floroj kun rubando,

'4 kaj en ĝia mano io, kiel ret' por papilio.

'5 (&M: Manoj kvazaŭ bastonetoj,) &M

'6 frunto ĝia – vaksa flavo, okultruoj – sen enhavo.

'7 "Venu al mi, infaneto, ni ekludos en sekreto,

'8 ĉe la lumo nokta, stela, ĉe muziko plej anĝela

'9 ĉe muziko plej anĝela ni ekdancos – paro bela."

'10 "Ne permesas patrineto kaj doloras la korpeto."

'11 "(&H: Ho, nur iru, kolombino. &H

'12 La malsanon, kiu tenis vin, mi preni de vi venis

'13 kaj ni povos ambaŭ kune
..... en ĉielon flugi nune."

'14 "Ne, ho ne, for, mi vin
petas, patrineto nur
dormetas."

'15 "Levu vin nur, infaneto,
..... sendas min la Jezuleto,

'16 eĉ reĝino de l' ĉielo,
vin gardanta gardanĝelo.

'17 Vi ekvidos ĉion brili,
ĝis vi estos inter ili."

'18 "Do ni iru, sed singarde,
..... patrinet' ĵus dormas harde.
.....

'19 Io koron ŝian premas,
jen ŝi ploras, jen ŝi ĝemas,

'20 kaj se min en dormon lulis,
..... sur vang' ŝiaj larmoj rulis."
.....)

& La Amo:

< Ripete 44 sed rekante 24 el 89 batoj por strofo, aŭ rekante 29 el 37 batoj por strofo, entute 267 paŝoj dum 3 minutoj aŭ 555 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Julio Baghy (Preter la vivo, Budapest 1923). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio(j) kaj rekantaĵo.>

(#Melodioj:

((#Unua: <:89> /(LaaLaLa SiLa TiiTiTi TiTi;)× TiTi doTi La Si La; (TiiTiTi LaTi doododo dodo;)× dodo redo Ti La Ti; (doododo Tido reerere rere;)× reerere mire do Ti do; (reerere dore miimimi mimi;)× mimi fami re do re; (miimimi remi faafafa fafa;)× faafafa sofa mi re mi;

(#Rekantaĵo: soososo fami mire mi; soso faamimi mire mi; miso fami redo re; reefafa mire doTi mi; dore mido Tire fa; mire doTi La a)

)×3)

?

((#Alia: <:37> /(LaaLaLa SiLa TiiTiTi TiTi;)× TiTi doTi La Si La; #Rekantaĵo)×15)

)+

(&Strofoj:

'1 Kie forestas tempo kaj spaco, ; kie la vivo estas sen laco, (': &t:; tie sopiras esti mi ;)

kie muzikaj ondoj vibretas, ;
kie ordono kruda nur petas, (: &t)

kie arioj ŝvebas sen sonoj, ;
kie regadas reĝoj sen kronoj, (: &t)

kie vidiĝas ĉio sen formo, ; kie animo sonĝas sen dormo, (: &t)

kie sen ombro brilas la flamo:
; tie naskiĝas vere – la Amo. (: &t)

(×: &Rekantaĵo:; Paŝu en danco sur la voj' ; al la lando de granda ĝoj' ; Paŝu, draŝu plankon ĉi, ; sub la piedoj tondras ĝi ; Paŝu, draŝu plankon ĉi, ; sub ni tondras ĝi. ;)

'2?6 Kie batalas koro por paco, ; kie malzorgo plendas pro laco, (': tie ne volas esti mi ;)

kie la kreo jam nur detruas, ;
kie la ĝojo ĝojon enuas,

kie la lipoj kurbe silentas, ; kie animo faron pripentas,

kie eĉ celo estas sencela, ; kie la suno froste malhela,

kie ne donas varmon la flamo,
; tie mortadas vere – la Amo.

'3?11 Kie triumfas venke konsento, ; kie karesas eĉ la silento, (':; tie volas esti mi ;)

kie la barojn rompas fervoro, ;
kie por koro batas la koro,

kie la sento senton prifestas, ;
kie la larmoj ĝojon atestas,

kie espero iĝas vivcelo, ; kie la tero ŝajnas ĉielo,

kie fandiĝas flamo kun flamo,
; tie ja vivas vere – la Amo.)

& Ĉiu vir' havis piedojn:

< Ripete 31 sed rekante 25 el 43 batoj por strofo, entute 559 paŝoj dum 6 minutoj. Norda Kantaro #4114. El norvega tradukis Kukoletto (1993 FLRE) kaj verŝajne ankaŭ verkis (strofojn '4-13).>

(#Melodio:

<1,7:3> (

/LaTi do TiLa /do Ti i; /La do TiLa /Ti Ti i; /LaTi do TiLa /do Ti i; /LaTi do Ti /La La a; /do Ti i; /dodo Ti i; /dodo Ti Ti /dodo Ti i; /LaTi do TiSi /LaLa La a; /h;

)×13)+

(&Strofoj:

'1 /Ĉiu vir' havis /[pie]dojn ; /mia viro ne/niun ; /Prenis mi alnar/bedojn ; /por li faris /[pie]dojn ; /Mia vir' ; /danca ir' ; ar/bedopiedojn /laŭ akir' ; /same kiel a/lia vir'./

'2 (×: **Ĉiu vir'**) (': havis brakojn ;) (×: **mia viro neniun ; Prenis mi**) du korakojn (×:; **por li faris**) (:; brakojn) (×:; **Mia vir' ; danca ir'** ;) korakobrakojn (×: **jen akir' ; same kiel alia vir'**.)

'3 o okulojn du kapsulojn kapsulokulojn
.....

'4 havis manojn ŝafkalkanojn ŝafomanojn
.....

'5 o orelojn arboŝelojn ŝelorelojn
.....

'6 havis nazon ŝenoprazon ajlonazon
.....

'7 havis buŝon viandmuŝon muŝobuŝon
.....

'8 havis lipojn ĉevaltripojn tripolipojn
.....

'9 havis fingrojn fajrocindrojn cindrofingrojn
.....

'10 havis ungojn muŝofungojn fungoungojn
.....

'11 havis kolon ja tremolon koltremolon
.....

'12 havis krurojn
ledoŝnurojn (×:; por li faris)
krurojn (×:; Mia ĝu' ; dancos
plu ;) ŝnurokrurojn (×: atribu' ;
same kiel alia gru'.)

'13 havis kacon
virboacon (×:; por li faris)
kacon (×:; Mia kor' ; dancas
for ;) boacokacon (×: sen
dolor' ; same kiel alisinjor'.))

& Eta Mazgrev:

< Ripete 0 el 16 aŭ 4 el 20 batoj por strofo, entute 448 paŝoj dum 5 minutoj aŭ 560 paŝoj dum 7 minutoj. El angla tradukis William Auld.>

(#Melodio:

(

(# Sen ripeto: <:2>

(o;Mi /SoSo SooSoSo /FaMi Fa3;So /doSo SoFa /So o;So /SoSo SoSo /FaMi Fa;So /doSo FaMi /Do)

?

(o;do /dodo dore /milredoo So3;do /redo doFa /So o;do /dodo dore /redo So3;do /doSo FaMi /Do)

)

?

(# Kun ripeto: <:2> a;mi /mimi mimimi /redo re;la /lami mire /mi i;la /lami mimi /redo re;la /lami mire /mi i;mi /lala tiillaso /la)

)×28)+

(& Strofoj:

'1 O/kazis foje en /iu tag' ;
sam/kiel dum la /jar' ; ke
/gvatis Mazgrev /ĉe l' preĝej'
(; pri l' /bela viri/nar'.)×

'2 Vestiĝis kelkaj en velur' ;
aliaj en la lan' ; kaj lasta venis
Barnardin' ; plej bela paroĥan'.

'3 Rigardis Etan Mazgrev ŝi ;
kun hel' de somera sun' . ;
Ekpensis Eta Mazgrev, "Nu, ;
lordin' min amas nun."

'4 Saluton, juna bela vir', ; vin
prosperigu Di', ; por unu nokt'
en mia lit' ; oferus kion vi?"

'5 Mi ĝin ne riskus, sinjorin', ;
pro l' vivo kaj bien'. ; De
Lordo Barnard estas vi ; l'
edzin', laŭ ringo jen."

'6 "Ĉasadon iris mia lord', ;
prefere sen reven', ; kaj
dormos vi en lia lit' ; en mia
ĉirkaŭpren'.

'7 Ho Mazgrev, timon lasu for,
; nenia kaŭz' por tim', ; ĉar
eksterporde ĝis maten' ; paĝio
gardos nin."

'8 Suferu la paĝio tre, ; li
mortu en turment', ; ĉar al l'
arbaro verda li ; rapidis kiel
vent'.

'9 Kaj alveninte al l' river' ; li
naĝis ĝis transa bord' ; kaj
aliflanke de l' river' ; li kuris al
sia lord'.

'10 Veninte al l' arbara verd' ;
li serĉis en mallum' ; kaj trovis
Lordon Barnard jam ;
dormanta sub arbtendum'.

'11 "Vekiĝu, mastro, veku vin,
; aŭskultu al la dir': ; kun
Mazgrev dormas via edzin', ;
jam urĝas la ekir'!"

'12 "Se via diro estas ver' ; mi
pagos per oraĵ' ; kaj se ĝi
falsas, pendos vi ; en
pendumila maŝ'.

'13 Ĉevalon mian selu tuj," ; li
diris, "la nigran jen! ; Ne
blovu kornojn," diris li, ;
"senavertu la alven'."

'14 De lordo Barnardo unu
kunul' ; al Mazgrev amikis tre.
; Li blovis laŭte per sia korn': ;
"Ho Mazgrev, forkuru, ve!"

'15 "Ho, mi aŭdas kokon de l'
maten' ; kaj garolon ĵus, ĉu
ne? ; Mi aŭdas kornon de
Barnard: Ho Mazgrev',
forkuru, ve!"

'16 "Ho, kuŝu, Mazgrev, en
trankvil', ; min ŝirmu de
frosteg', ; nur paŝtisteto estas
ĝi ; kun sia ŝafa greg'.

'17 Surstangas via akcipitr', ;
la ĉeval' fojnumas nur: ; Jen
vigla damo en brakum' ; kaj vi
pensas pri forkur'?"

'18 Do li turnis sin kaj turnis
sin ; kaj ekdormis sen singard'
; kaj lin apudis je l' vekiĝ' ;
soldatoj kaj Barnard'.

'19 "Kaj kiel plaĉas mia lit' ;
kaj mia litkovril'? Kaj kiel
plaĉas mia dam' ; dormanta en
trankvil'?"

'20 "Tre bone plaĉas via lit' ;
kaj via litkovril' ; kaj pleje
plaĉas via dam' ; dormanta en
trankvil'."

'21 "Junul', leviĝu," diris li, ;
"Rapidu iom pli, ; ĉar
nearmiton dum la viv' ;
neniam mortigis mi.

'22 En unu ing' mi
multekostajn ; glavojn havas
du: ; Pli bonan vi, malpli
bonan mi, ; ekprenos por
detru'."

'23 Do lante, lante leviĝis li ;
kaj vestis sin sen vort' ; kaj
lante iris tra l' ŝtupar' ;
pensante pri la mort'.

'24 Pro l' unua bat' al Mazgrev
jam ; apertis sanga tru' ; kaj
antaŭ Barnard falis li ; kaj
silentis ĉiam plu.

'25 Ĉu plaĉas liaj vangoj, ; ĉu
l' mentonoj plaĉas, dam'? ; Ĉu
plaĉas lia korpo ; kiam
mankas vivoflam'?

'26 Ŝi diris: "Plaĉas lia vang', ;
la mentono plaĉas jam ; kaj
plaĉas al mi lia korp' ; pli ol
via tuta klan'."

'27 La longan glavon prenis li
; por frapi kun fatal': ; La
kron de la sinjorin' ; trapikis
frida ŝtal'.

'28 Okazis foje en iu tag' ;
samkiel dum la jar' ; ke gvatis
Mazgrev ĉe l' preĝej' ; pri l'
bela virinar'.)

& La monten prenita:

< Rekante 12 el 27 batoj por strofo, entute 567 paŝoj dum 6 minutoj. Norda Kantaro #4412. El sveda tradukis Kukoleto (1993 FIO-e). Klarigoj (*): '2. La monta reĝo estas supernatura, timata estaĵo, ore tre riĉa, kiu loĝas en la monto, interne en la roko. '13. Lilia vango: bele blanka vizaĝo.>

(#Melodio:

(

;hMi <:2>/La mire /dodo TiLa /do rere /mi ih; /dodo Tire /do h;mi /mildo domi /somi dolmi /reeTi SoTi /re h;re /mi doLa /do TiSi <:3>/La ah

)×21)+

(&Strofoj:

'1 Ma/tenkanten /estis virgu/lino i/ront' ; /Longas al mi /temp' ; Kaj /i2ris la /vojon ŝi2 /al la alta /mont' ; Mi /scias ke /pezas mal/ĝo/j'.

'2 Ŝi /frapis per la /etaj fingroj /sur la monta /pord'

(×:; /Longas al mi /temp' ;)

"Ek/staru, alta /monta reĝo*, /tiru riglojn /for!"

(×:; Mi /scias ke /pezas mal/ĝo/j'.)

'3 Kaj /staris ek la /monta reĝo, /tiris riglojn /for kaj /portis nove/dzinon al /blua silka /lit'

'4 Ŝi /enis la /monton dum /jaroj tutaj /ok Sep /filojn ŝi /naskis kaj fi/linon en la /rok'

'5 Kaj /antaŭ montan /reĝon stari /iras junu/lin' "Min /lasu iri /hejmen al /mia pa/trin'."

'6 "Vi /iru al /via pa/trino en la /hejm' sed /diru ne/nion pri in/fanoj la /sep."

'7 Kaj /kiam ŝi /venas al pa/trina bi/en' /staras antaŭ /ŝi la pa/trino bona /jen

'8 "Kaj /kie vi /estis dum /tiel longa /temp'? Vi /estis, ĉu

/ne, en la /roza klina /kamp'?"
.....

'9 "Sed /ne estis /mi en la /roza
klina /kamp' En /monto mi
/estis dum /tiel longa /temp'
.....

'10 En /monto mi /estis dum
/jaroj longaj /ok kaj
/naskis sep /filojn kaj fi/linon
en la /rok."

'11 En/paŝis la /monta reĝo
/tra la doma /pord' "Pri /mi
kial pa/rolas vi per
/multmalbona /vort'."

'12 "Ne/niel mi pri /vi parolis
/per malbona /vort' sed /pri
la bono /kiun spertis /mi en
via /kort'."

'13 Kaj /batis li /ŝin sur /pala
lili/vang'* kaj /sur la belan
/ŝnuran jupon /ŝprucis la /sang'
.....

'14 "Vin /metu trans la
/pordon ra/pide, fia /hom'
ne/niam vi re/venos al /via
patrin/dom'."

'15 "A/diaŭ, kara /patro, a/diaŭ
bona /panj' a/diaŭ, kara
/frato, a/diaŭ kara /franj'

'16 A/diaŭ, ĉiel/alto, a/diaŭ,
verda /ter' nun /iras mi al
/monto, kie /loĝas monta
/reĝ'."

'17 Do /rajdis ili /trans
malhela /longa ar/bar'
Ri/detis monta /reĝo, ŝi /ploris
en a/mar'

'18 La /monton ses/foje
ĉir/kaŭis la /du Sin /pordo
mal/fermis, ili /paŝis en /tru'
.....

'19 /Ruĝan or/seĝon el/metis
la fi/lin' "Mal/ĝoja /panjo,
ri/pozu jen /vin."

'20 "Mi/elbierajn /glasojn
ve/nigu per /port' El /ili
trin/kigos mi min /mem al la
/mort'."

'21 l' u/nuan ŝi /trinkis el
/glasoj da /flor' Fer/miĝis l'
o/kuloj, kaj /krevis la /kor'
)

& Foje en konfuza horo:

< Rekante 36 el 71 batoj por strofo, entute 568 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (1911) kun moto "Ekzistas ja fonto, se oni trinkas el ĝia akvo, ĉiu estintaĵo malaperas el la memoro. Kiu al mi montrus la vojon al la fonto? (El "Akvo de forgeso" de Rd. Baumbach-M. Hankel.)". Baladigis Martin Strid (2016) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por Recepto por fari bonajn versaĵojn.>

(#Melodio:

/MiMi LaLa SoSo LaLa doTi La So; dodo TiTi dodo rere sofa mi do; mimi redo TiLa TiTi doTi La Mi; mimi redo TiLa TiTi doTi La Mi; dodo TiTi dodo rere sofa mi do;

(#Rekantaĵe: Mi La So oLa doTi La So; do Ti do ore sofa mi do; mi redo TiLa Ti doTi La Mi; Mi La So oLa doTi La So; do Ti do ore sofa mi do o))×8)+

(&Strofoj:

'1 /Se mi sciis, kie en la vasta mondo ; mi vin trovi povus, akvo de l' forgeso! ; Tuj mi al vi irus trans plej krutaj baroj, ; trans plej fremdaj landoj, trans plej ruzaj maroj, ; ankaŭ se vi estus ie en Hadeso.

(×: **Emas mi poeme paŝi ; per piedoj plankon draŝi ; kaj en la ve2rsoj mi2n kaŝi ; Emas mi poeme paŝi ; per piedoj plankon draŝi.**)

'2 Amo plej terura koron mian premas, ; amo sen espero, amo sen sukceso, ; sen la ĉirkaŭprenoj kaj sen rekompenco, ; amo al fantom' sen korpo kaj esenco - ; Kie vi nur estas akvo de l' forgeso?

.....

'3 Se virin' ĝi estus kun la roz' sur vango ; kaj kun sango en la vejnoj cirkulanta, ; ho, mi prenis ŝin al mia seka brusto ; kaj sur ŝia blanka, delogema busto ; trankviliĝus mia koro soifanta.

'4 Se patrin' ĝi estus, kies
flamajn kisojn ; mi ankoraŭ
sentas sur la buŝ' kaj vango, ;
en la tombon ŝian mi tuj volus
iri ; kaj al ŝiaj teraj restoj ĉion
diri, ; por ke ĉesu ardi mia kor'
kaj sango.

'5 Ho ve, malfeliĉa estas mia
amo - ! ; Al homaro, al
fantomo nereala ; vane mi la
brakojn miajn nun etendas, ;
vane mi la kisojn al ĝi ardajn
sendas, ; vana estas mia lingvo
neŭtrala.

'6 Vane en la brusto vibras
mia koro, ; malbenita am' al
vorto sen enhavo! ; Kantojn
miajn ĝi ja tute ne komprenas,
; vane en la revoj mi ĝin
ĉirkaŭprenas, ; strangan
homan aron kun la sang' sur
glavo.

'7 Ve al homoj, kiuj en
flamemaj koroj ; portas tiun
amon vanan sen la ŝanco! ;
Homaj restoj putras en la
Manĝurio, ; sang' ankoraŭ
fluas sur la Kalvario ; kaj la
flam' ne ĉesis fumi en
Konstanco.

'8 Se mi scius, kie en la vasta
mondo ; mi vin trovi povus,
akvo de l' forgeso! ; Tuj al vi
mi irustrans plej krutaj baroj, ;
trans plej fremdaj landoj, trans
plej ruzaj maroj, ; ankaŭ se vi
estus ie en Hadeso.)

& Nigra tago:

< Rekante 21 el 41 batoj por strofo, entute 574 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butikoj, 1931). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:41> (

/(La Lado doLa So SolTi TiLa; La Lado doLa SoTi LaLa;)×

(#Rekantaĵe: do doTi TiSo MiMi LaLa; do doTi TiSo MiMi La; do doTi TiSo MiMi LaLa; do doTi TiSo MiMi La a)

)×14)+

(&Strofoj:

,& Unua:

'1 /Okazi povas, ke ke2lkfoje ;
– Kvazaŭ vi portus sarkofagon
; – Vi rampas tra la viv'
se2nĝoje ; Kaj fakte havas
"nigran tagon".

(×:; **Pikas abelo se vi ridas ;
Pikas abelo, ho, dolor' ;
Dolĉas mielo sed vi sidas ;
Dolĉa mielo estas for.)**

,& Dua:

'2 Ĝi komenciĝis jam matene ;
Kun peĉ-aŭgura malfavor' ;
Ĉar via vekhorloĝ' kretene ;
Ne bruis je la ĝusta hor',

'3 Kaj tial sekvis ordinare, ;
Ke dm rapida raz-klopod' ; Vi
vundis vin, – kaj temp-
malŝpare ; Nun lavi devis vin
per jod'..

'4 Jen la kolum-buton' obstine
; Incitis vin pro stulta spit', ;
Ĝis kiam ĝin vi fine.. fine.. ;
Retrovis ie sub la lit'!

'5 Vi trinkos iom nun da kafo,
; Sed- kuirita en infer' – ; Ĝi
estis brula kiel lafo ; Kaj vi
forkuris en koler';

'6 Por tradi tramon ĉe l' stacio
; Vi havis premon de ciklon', ;
Sed al hundaĉ' ne plaĉis tio, ;
Ĝi kaptis vin je l' poantalon',
.....

'7 Kaj ĝiaj dentoj la detruon ;
Pli "funde" faris ol skalpel': ;
Sur la postaĵo larĝan truon ;
Vi honte maskis per ĉapel'!

.....

'8 En l' oficejon tre malfrue ;
Vi venis je la deka hor', ; Dum
la kolegoj pli ol brue ;
Akceptis vin per moka ĥor';

.....

'9 La ĉefo ankaŭ ne gratulis ;
Vin, malgraŭ lertaŝajn-
ekskuz', ; Kaj grumblopreta vi
makulis ; La kontolibrojn pro
konfuz'.. ..

'10 Post taglabor' vi volis spiri
; En paca hejmo sen ĉagren', ;
Sed vanis tion ĉi esperi, ; Ĉar
vin atendis nova pen':

'11 L' edzin' kriaĉis kun la
bubo, ; Kaj bruligita estis riz'!
; Vi kuris for, – sed en la
klubo ; Kasisto petis pri l'
kotiz'!

'12 Vi tiam en gazetoj provis ;
La ĝojon trovi de l' vesper', ;
Sed en gazetoj, ve!.. vi trovis ;
Nur artikolojn pri Scherer.. ..

'13 Vi hemeniris – (por
protesti) – ; Pli frue do ol laŭ
kutim' ; Kaj vidis tial.. sin
revesti ; L' edzin-amikon en
intim'!

'14 Vi ĝemis nun, ĉar ĉi
eksceso ; Transpasis forton kaj
imagon, ; Kaj nete restis la
impreso, ; Ke vi travivis..
"nigran tagon".

& Sibilla orakolas:

< Rekante 27 el 41 batoj por strofo, entute 574 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butikoj, 1931) kun enkonduko: (Tiuepoke mi scivolis, kion la jaro 1930 estis alportonta.). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio de feroa "Brúsajøkils kvæði" sed iom longigita kaj rekantaĵo el la alitaktaj partoj de la poemo. Klarigo (*) de R. S.: '12 Supozeble G. N. K. K. sinifas: Gratulaj Notoj de l' Konstanta Kritiko.>

(#Melodio:

<:41> (

/do TiLa LaLa SooFaFa LaLa LaSo LaLa; do TiLa LaLa
SooFaFa dodo doTi LaLa;

(#Rekantaĵe: LaLa LaLa; SoFa FaFa; SoLa La;La SoLa La a;
LaLa LaSo; FaSo LaLa; LaLa LaSo FaSo La a; LaLa LaLa; dore
redo; dodo dodo TiLa La a)

)×14)+

(&Strofoj:

'1 /Ŝi loĝas en ĉambreto de
subtegment-etaĝo, ; Ŝi estas
sorĉistino kaj putto de
mondsaĝo;

(×:; **Orakolo, ; Karambolo, ;
Hum-kaj-bug' ; De l'
centrifug'! ; Rajdoside ;
Surakride ; Super val',
river' kaj mont' ; Nun
senbride ; Akravide ; Saltu,
saltu al Estont'!**)

'2 Por ŝi l' Estonta Tempo ne
kaŝas plu sekreton ; Kaj antaŭ
ol mi diris, ŝi konis mian
peton.

'3 "Vi volas scii, kion la
alvenanta jaro ; Alportas
interesan por l' Esperantistaro?
.....

'4 Pri tio tuj mi donos klarigon
kaj informon, ; Sed mi antaŭe
falu en plej profundan
dormon."

'5 Ŝi tiam prenis libron (ĉar libron ŝi posedis), ; Eklegis dek liniojn kaj lace jam oscedis,

'6 Ŝi dormis.. kaj ekdormis eĉ dika araneo ; Falinta sur la libron: la "Idoj de Morfeo"..

'7 "Mi vidas... vidas urbon... Kolonjon ĉe rivero ; Prepari la kongreson kun ĝojo kaj espero,

'8 La Rejno ŝaŭme saltas ĝis super sia bordo, ; Kaj tamen la kongreso... okazos en Oksfordo!

'9 Mi vidas nun tri virojn, – aŭ eble estas kvaroj – ; Jungitajn – (sed sen Teo) – al ĉaro de l' Vortaro;

'10 Venkitaj de la SAT'o jen ili tiras, puŝas... ; Ho sankta Kabe, helpu! – Ĉi tiuj kvar akuŝas!

'11 Mi vidas nun ezokon kun grasiĝanta koro... ; Ĉu tio parabolus pri C. K. kaj pri K. R.?

'12 Jes, sane pumpas K. R. kaj pompe sanus C. K., ; Se ĝin ne juke ĝenus kelkfoje G. N. K. K.*

'13 Mi vidas... dek mil homoj samkiel al spektaklo ; Sin puŝas en lernejon avidaj pri l' miraklo,

'14 Entuziasmo kreskas, triumfa ĝojo bruas, ; Ĉi tie – tute simple – sinjoro Ĉe instruas...; **Orakolo, ; Karambolo, ; Hum-kaj-bug' ; De l' centrifug'!** ; **Rajdoside ; Surakride ; Super val', river' kaj mont' ; Nun senbride ; Viv-avide ; Ni revenu al la Mond!'')**

& La kampulo kaj la korniko:

< Maĵora rekante 16 el 32 batoj por strofo, entute 576 paŝoj dum 7 minutoj. Minora rekante ripete 11 sed rekante 9 el 19 batoj por strofo, entute 342 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #4448. Satiro pri la jam delonge altaj impostoj, kiujn en fruaj epokoj kolektis reĝaj inspektistoj ("feŭdoj"). Du diversaj melodioj kaj rekantaĵoj sed cetere sama teksto. El sveda tradukis Kukoletto (1993 --oRE). Klarigoj (*): '1,9 Kva = kiu. '17 Als = tiel, ke ĝi poste estas.> >

(#Melodioj:

((#Maĵora: <2,5:4> /Do MiSo Do MiSo /Mi So do o; /La Fa La do /SoSo SoFa Mi i;So /Fa FaLa Re ReFa /Mi So Do o;/Re Re Fa TI /ReDo DoDo Do o;)

?

(#Minora: <1,4:> ;/LaLaLa LaLaLa /miimi mi; /faaso faami /reldore mii;mi /doremi doremi /reeTi doodo; /TiiSo La /Laami milredo /TiiSo La a;)

)×18)+

(&Strofoj:

'1

(&Maĵora:

/Iris kampulo en /pinarbar'

(×:; /hejom fejom /fale rale
ra ;)

li /vidis kornikon kan/tantan
klare

(×:; /hejom fejom /fale rale
ra.))

?

(&Minora:

/Iris kampulo (': en /pinarbar')

(×:; /falu lej,)

(': en /pi2narbar' ;)

li /vidis kornikon kva* /kantis
klare

(×:; /Falu lej, /fale lu2le
/lulan lej/.)

'2 Ektimis kampul' kaj rekuris
al bien' "Aj, panjo, min
mordos korniko jen!"

'3 Ŝpinis l' ulino ĉe sia ŝpinrad'
..... "Ĉu homon atakus kornik'
per mordad'?"

'4 Streĉis pafarkon kampul'
per genu' li pafis kornikon
en altsitu'

'6 Venis mesaĝo de l'
inspektist' "Vi pafis
kornikon el kia konsist'?"

'7 "Kornik' en la dom' estas
pro mia streb' da kandel'
dek du funtojn mi faris el seb'
.....

'8 El plumoj por ĉiu lito
kusen' eĉ por servistaro
sufiĉis la ben'

'9 Ventumilojn el flugilpluma
afer' kvajn* uzos knabinoj
dum bela veter'

'10 El beko preĝejan turpinton
por fest' ni faris
preĝejturan kokon el krest'

'11 Knedujon ni faris el ĝia
krani' ne estis pli granda
dum homhistori'

'12 La kolo korniĝis por sona
blov' ĝi sonis pli forte ol
grandulbov'

'13 Ŝuparojn dek du el ĝia
stomak' restaĵon ni faris
als granda sak'

'14 Intestoj fariĝis dekducola
ŝnur' forkego por sterko el
ĉiu krur'

'15 La viando metiĝis en
tinojn kun sal' krom steko
acida, por paĉjo regal'

'16 Ni faris velŝipon el ĝia
ripar' plej grandan velintan
sur nia mar'

'17 Postaĵon mi faris als*
kudrista ring' korniko por
ni estis bona ating'."

'18 Do kantu la kanton ajnulo
laŭ plaĉ' nenion forprenu
pro l' impostaĉ')

& Eŭropo:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 580 paŝoj dum 7 minutoj. Poemon verkis Nikolao Hohlov (La tajdo, 1928). Baladigis Martin Strid per disduigi strofojn kaj versojn kaj doni melodion kaj rekantaĵon de Bresta balado, Norda Kantaro #4408.>

(#Melodio:

<1,5:29> (

/dolTi re3do doTi TiiTi;Ti La3La LaMi LaaLa;La LaTi doTi Ti Ti3;Ti TiTi Tire dodo;

(#Rekantaĵe: TiLa La SiLa Ti La; LaaLaLa La3Mi So3So Fa3Mi; MiiMiMi LaTi do Ti La a)

)×20)+

(&Strofoj:

'1 /E2l nekonataj, ŝlimaj ;
abismoj de l' animo ; Mi aŭdas
strangan bruon, ; en
malgraŭvola timo,

(×.; Paŝu gajan la dancon ;
Brilas aŭroro bele taga ;
Venu en alta somertemp'!)

'2 Ĝin trapenetas krioj, ;
kaŝitaj dum miljaroj, ;
Grincado de la dentoj, ;
metalo de fanfaroj,

'3 En ĝi stertoras veoj, ;
lamentas ploristinoj, ;
Tamburas ŝmacajn hakojn ;
falintaj gilotinoj,

'4 Susuron flirtas flustre ;
truita silk' standarda ; Kaj ĉion
fonas kraka, ; reeĥa boj'
bombarda... ..

'5 Analojn, postlasitajn ; de
gentoj kaj prauloj, ; Mi sentas
en angoro ; tra tempoj kaj
nebuloj,

'6 Antikvaj krimoj pete ; al mi
etendas manojn ; Kaj
forĝesitaj lingvoj ; malbenas
la tiranojn,

'7 Haladzon spiras bruta, ;
mensoga kaj maldanka ; La
tuta historio ; de mia raso
blanka,

'8 Nur kelkaj epizodoj, ; nur kelkaj bravaj voĉoj ; Surlumas tiun muĝon ; de l' murdaj sangdiboĉoj,

'9 En ili ĝermas savo, ; en ili – la lumturoj, ; Pro ili solaj palas ; vizio de l' teruroj,

'10 Nur sur iliaj ŝultroj ; atlantaj de l' kelkopo ; Sekure kuŝas sorto ; de l' krimulin' Eŭropo.

'11 Nur pro ilia sango, ; oferoj kaj ĉagreno ; Retrovas la honoron ; la pala Magdaleno,

'12 Por naski novan idon, ; en la feliĉaj larmoj, ; Mesion liberigan ; de la katenaj armoj... ..

'13 Aŭskultu do, Azio, ; mamnutristino nia, ; Afriko sfinkse muta, ; tribar' Oceania,

'14 Ĝemela kontinento ; de l' ambaŭ Amerikoj, ; Kunfratoj de l' estonto ; kaj dumaj malamikoj.

'15 Aŭskultu kaj konfidu ; la jam proksiman horon, ; En kiu nova sango ; trafluos nian koron

'16 Ankoraŭ kelkaj limoj, ; hezitoj kaj decidoj – ; Kaj kun la mirtaj branĉoj ; pilgrimos blankaj idoj,

'17 Kuraci viajn vundojn ; kaj super la cikatroj ; Trasenti la hontigan ; brutecon de la patroj,

'18 Starigi novan mondon ; de l' paco kaj libero, ; Proklami la Laboron ; reĝino de la tero... ..

'19 Tempestas la mistikaj ; abismoj de l' animo, ; Sed jam vidiĝas lumo ; en nova malproksimo

'20 Obee donas vojon ; laciĝo kaj miopo ; Al kredo de l' estonto ; de la patrin' – Eŭropo.)

& Iras abiturient'....:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 580 paŝoj dum 7 minutoj. Poemon verkab Kálmán Kalocsay (Mondo kaj koro, 1921) baladigis Martin Strid (2015) per melodio kaj rekantaĵo de Balado de Virgar, Norda Kantaro #4406, kaj adaptoj de ritmo en strofoj '8-10 kaj '18-20.>

(#Melodio:

<1,6:29> (a;La /MiLa LaTi TiTi do;re redo doTi TiiMi;Mi LaLa TiTi TiTi do;re redo doTi LaTi;

(#Rekantaĵe: do TiLa So Ti Mi LaTi do do;Mi So SoFa Mi La;Ti doTi La)

)×20)+

(&Strofoj:

'1 En splena sent', ĉagrena sent' ; Jen koron ekkaresis ; Arĝentsonor' de l' rememor' ; Pri l' tempoj, kiuj ĉesis.

(×: **Nun emas mi en danco jam iri ; dum rozoj, lilioj ; kreskadas tre.**)

'2 Ĝojriĉa temp', feliĉa temp' ; De l' knab' facilanima, ; Ho vivabund' en kora fund': ; Viv' estas ja senlima...!

'3 Senpena sort' kaj plena fort', ; Amika rondo varma, ; Kortuŝa fid', plenbuŝa rid' ; Pri ia farso ĉarma.

'4 Ho ora viv', ĝojflora viv', ; Flugiloj ĝoj-frapantaj, ; Malĝoj' kaj dub': facila nub'... ; Projektoj dolĉe vantaj,

'5 Studenta temp', ho venta temp': ; Aĝ' de l' printempa vento! ; Ag' de April': en blanka bril' ; Burgonas knabo sento.

'6 Naiva am': soifa jam ; Je kis' la lipo estas ; Kaj la admir' per fabla mir' ; La amatinon vestas.

'7 Naiva poz': do, sen ripoz', ;
Nur supren sur deklivo! ;
Infana songĝ', ho, vana songĝ', ;
Ĉar vekas zorg' de l' vivo... ..

'8 Re2portu bri2lo2n ; al la
malĝojanto ; Ma2lnova,
ka2ra2 ; kant', adiaŭkanto:

'9 Iras abiturie2nt' ; – Ja4m
for. ; Adiaŭ, ĉiu
kunstude2nt'...! ; – Ja4m
fo2r...

'10 La voj' al hejm' jen antaŭ
mi, ; Filistro estos an[kaŭ mi].
; Ja2m fo2r... ja2m for... ; Ni
ki[su nin je] lasta fo2j'.

'11 Infana songĝ', ho vana
songĝ', ; Ĉar vekas zorg' de l'
vivo. ; Kaj svenas ĝoj' kaj
venas voj' ; Malsupren sur
deklivo.

'12 En truda dev' la fluga rev',
; La songa mond' ekpalas, ;
Flugila sving' sen cel-ating' ;
Lamiĝas — kaj ni falas.

'13 Nenie sav'... Nek ama rav'
; Nin helpas por leviĝo. ; Ĉar
ĝenas nin, ke venas fin': ; Aŭ
tromp' aŭ senreviĝo.

'14 Amika rond'... Ĝin portas
ond' ; Malpura: lukt' por vivo.
; Malam', malpac', barakt' kaj
lac' ; Envio, monsoifo.

'15 Kaj post esper' la
malprosper' ; Eterna kaj rigida
; Splenigas nin, plenigas nin ;
Per saĝo tre acida:

'16 Por kio lukt': acida frukt' ;
Ja estas la espero ; Kaj ĝi de
sur ; branĉ' sen matur', ;
Defalas al la tero.

'17 Do lasu nur: viv' pasu nur,
; Ĉar estas ver' ordona, ; Ke
estas mond' kaj restas mond' ;
Malĝoja kaj malbona.

'18 Ho plo2ru2, plo2ru2 ; kun
la ekploranto ; Ma2lnova,
ka2ra2 ; kant', adiaŭkanto:

'19 Iras abiturie2nt' ; – Ja4m
for. ; Adiaŭ, ĉiu
kunstude2nt'...! ; – Ja4m
fo2r...

'20 La voj' al hejm' jen antaŭ
mi, ; Filistro estos an[kaŭ mi].
; Ja2m fo2r... ja2m for... ; Ni
ki[su nin je] lasta fo2j'.)

& Pli rev' ol vero!:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 580 paŝoj dum 8 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929). Baladigis Martin Strid (2017) per feroaj melodio de Roncevala batalo kaj simila rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:29> (#Runtsivalsstríðið:

/mi fami mire dooLaLa dore mimi mi; mildo dore redo dooLaLa dore mimi mi;

(#Rekantaĵe: mimire doTi LaSo La;La dore mimi mi; mido dore redo doLa do Ti La lmi)

)×20)+

(&Strofoj:

,& Unua:

'1 /Sensperta nur junulo kaj preskaŭ nur infan', ; De2 l' sorto frufrapita naiva homaran'

(×: **Rajdas ili el Franca land' ; kun kara pred' en sel' ; blovu kornon Olivant' en Ronceva2l'.**)

'2 Revadis pri feliĉo, pri amo reciproka ; Dum sangis lia koro en urbo Bjalistoka. –

'3 Sufera atestanto tro frue de pogrom', ; Vekiĝis en infano jam voloforta hom',

'4 Kaj li ofere forĝis la ilon de l' kompreno ; El sia propra koro, el amo kaj ĉagreno;

'5 Kaj multvalora kerno sin kaŝis sub la ŝelo: ; "Interna la Ideo" – jen estis la juvelo!

'6 Magie ĝi ekbrilis, kun forto de mister' ; Komencis la miraklon de Paco sur la Ter'.

,& Dua:

'7 Sed ve! – forpasis jaroj... arĝenta jubileo... ; Plenvive pulsas Lingvo, sed velkas jam l' Ideo!

'8 Kaj vane fuŝpoetoj pri ĝi
banale rimas, ; Per vortoj ĝi ne
vivos , – almenaŭ mi ĝin timas
–

'9 Kaj ruzaj praktikuloj ne plu
bezonas ĝin, ; Do mortu la
Ideo laŭ plaĉo de l' destin'!

'10 Ĝi estis utopio, infana nur
afero, ; Kaj pli agrable tintas
la sono de monero.

'11 Jes, prave, ho filistro, vi
turnu tiun paĝon ; Kaj plue
kun profito disvendu do
fromaĝon!

'12 En arta skatoletto, kun
Esperanta moto, ; Ĝi tra la
mondo iros ĝis ĉe la
Hotentoto. –

,& Tria:

'13 Ĉu ne, samideano, mi
ŝparu la rimarkojn, ; Vi tamen
nur bildflanke kolektos
poŝtajn markojn,

'14 Vi tamen amindumos, sen
risko, sendanĝere, ; Kun
ĉarma fremdanino poŝtkarte
aŭ letere,

'15 Vi tamen reveturos al kiu
ajn kongres' ; Kaj ĝojos... se la
balo finiĝas kun sukces'!

'16 Vi kantos emocie kun
plore pia sento ; La himnon de
l' espero kaj de l' facila vento;
.....

'17 Konfuze vi remiksos la
Homan Familion ; Kaj pli
profitan ismon kaj eĉ
Filatelion,

'18 Kaj dum vi fanfaronos pri
daŭra Pac-spirito ; Per osta
pugno frapos rikane vin
Milito...

,& Kvara:

'19 Ĉar, ke l' esperantistoj por
paca la batal' ; Kunvenas sub
la ŝildo de Majstro-ideal',

'20 Ke nun ankoraŭ kreskas
rapide la afero, ; Jam estas,
bedaŭrinde kaj ve! – pli Rev'
ol Vero.)

& 1919:

< Rekante 33 el 65 batoj por strofo, entute 585 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Julio Baghy (Preter la vivo, Budapeŝt 1923) kun postnoto "(Nikolsk-Ussurijsk)". Baladigis Martin Strid (2017) per samaj melodio islanda kaj rekantaĵo kiel por Kanto de l' trompito.>

(#Melodio:

<:65> (a;La /La do La dodo La doTi La do;do Ti mimi Ti mimi Ti redo Ti i; La dodo La dodo La doTi La do;do Ti mimi Ti mimi Ti redo Ti i;

(#Rekantaĵe: mi mi fa fa fa fafa fa mi; rere rere re dodo do do Ti i; mi mi fa fa fa fafa fa mi; rere rere re dodo do Ti La a)

)×9)+

(&Strofoj:

,&1:

'1 Si/lente neĝas... Post nuba vualo ; sin kaŝas la luno pro sangabomen'... ; Tra la mortvoka muteco en valo ; subite eksonas soldata blasphem'...

(×:; (**Bone gvidu mian ĉevalon ; veni hejmen antaŭ la nokta fal'.**)×)

'2 La neĝo siblas sub glitveturilo... ; Por vivo petegas infana helpkri'... ; Apude sidas, en man' kun fosilo, ; la patro, sen larmoj pro mortapati'... ..

'&2:

'3 Post veturilo: - rajdantaj kozakoj, ; pafilojn tenantaj por faro de l' juĝ', ; malsataj korvoj kaj... knaras sur brakoj ; la ĉenaj katenoj en la ventomuĝ'... ..

'4 Nun haltas la veturilo... Silento... ; Kelkfoje aŭdiĝas nur flustra ordon' ; kaj duonronde la nokta taĉmento ; viciĝas por lasta funebra kordon'... ..

.

,&3:

'5 La patro fosas... Apude en
sveno ; lin spasme, sen ve',
ĉirkaŭprenas filet'... ; La
tombo, propre fosita por sceno
; de homtragedio, atendas en
pret'

'6 "Je nom' de l' leĝo!" -
soldat' kun aplombo ; nun
legas pormortan verdikton de
l' stab' . ; La vir' genuas ĉe
rando de l' tombo, ; al koro
amanta sin premas la knab'...
.....

,&4:

'7 "Mi devas morti kaj mortos
sen timo, ; eĉ palo hontiga ne
tremas sur vang' . ; En lasta
horo de mia animo ; rezigne,
sed firme profetas la lang' ,

'8 ke mia morto - la sorto
montrita ; por Vi, ho patrujo
kaj tuta mond' , ; ĉar, kredu, de
Vi mem estas fosita ; la vin
atendanta eterna tomb'!"

,&5:

'9 Mallonga preĝo... Je kri' de
l' komando... ; subite
ektondras la paf' post
moment'... ; Du sangaj korpoj
enfalas de l' rando ; kaj... ĉion
surkovras la neĝa silent'... ..)

& Infanoj de zorgo:

< Rekante 27 el 49 batoj por strofo, entute 588 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Gerder?. El ? tradukis? Vasilij Devjatnin (Verkaro de V. N. Devjatnin, Hachette, Parizo 1906). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,7:49> (

/do SoSo do re Tido rere; mi dodore fa redo TiSo; do SoSo do re Tido rere; mi dodore fa laso fami;

(#Rekantaĵe: re Tido reTi mi do; re Tido reTi mi do LaLa So; : re Tido reTi mi do; re Tido reTi mi do LaLa So Ti do o)

)×12)+

(&Strofoj:

< El Gerder.>

'1 /Finiĝis varmega jam tago, ;
Kaj nokto agrabla fariĝis, ;
Sub ombra cipreso, ĉe lago ;
Diino de Zorgo sidiĝis.

(×: **Dancu ni vigle sur la ;
Dancu ni vigle sur la firma
ter' ; Dancu ni vigle sur la ;
Dancu ni vigle sur la firma
tera grund'.**)

'2 El ruĝa argilo Diino ;
Malgaje figuron skulptadis, - ;
Kaj luno, de nokto reĝino, ;
De blua ĉiel' rigardadis.

'3 Jen Zeŭso al bela Diino ;
Parolis kun dia favoro: ;
"Rakontu, malgaja knabino, ;
Pri via doloro en koro?

'4 "Ho, Zeŭso, Diino rediras: ;
Alportu al mi vi plezuron! ;
De vi mi nur solan deziras: ;
Vivigu vi mian figuron!"

'5 - Volonte! Mi vin
kontentigos: ; Viviĝas figuro
jam via! ; Sed tamen de nun
mi devigos, ; Ke estu eterne ĝi
mia! -

'6 "Ho, ne! Al li Zorgo
parolas: ; Figuron mi longe
skulptadis, ; Al vi mi ĝin cedi
ne volas, ; Ĉar ĝin mi por mi
preparadis!

'7 Por mi ĝin restigu!" korege
; Ŝi Zeŭson potencan admonis.
; - Ho, ne! mi ĝin amas
varmege, ; Al ĝi ĉar animon
mi donis! -

'8 "Pro kio disputon vi tenas?"
; Subite la Ter' al li diras: ; Al
mi ĝi sen dub' apartenas, ; Ĉar
tera en teron foriras!"

'9 Kaj dioj disputis senfine, ;
Ĉar cedi neniu deziris ;
Figuron argilan, - sed fine ; Al
Kron' ili ĉiuj ekiris.

'10 "Ĉar unu al dua ne volis ;
Figuron vi tiun-ĉi cedi, -" ;
Grishara Saturn' ekparolis: ;
"Vi kune ĝin povas posedi."
.....

'11 "Aŭskultu-do, dioj: nur
kiam ; Ĝi moertos, anim'
apartenos ; Al Zeŭso potenca,
- kaj tiam ; Jam Ter' ĝian
korpon alprenos.

'12 Kaj vi, ho, de Zorgo Diino,
; Ĝin povas posedi ĝis morto!"
; Mi pensas, ke tia difino ;
Similas al homa la sorto?

& Brulpereo:

< Rekante 18 el 31 batoj por strofo, entute 589 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Mondo kaj koro, 1921). Baladigis Martin Strid (2015) per melodio kaj rekantaĵo de Sigmunda balado (Norda Kantaro, #4409 kaj #4411), redisigante la strofojn als duversaj.>

(#Melodio:

<1,6:31> (/mi mi dolre mi so somi re so;so soso soso fami re fa;
(#Rekantaĵe: mire do; domi mimi re do; rere rere re re; mi mire doTi La; Somi mimi re do)
)×19)+

(&Strofoj:

'1 /Am', artfa2jraĵo milkolora! ; Am', artfajraĵo milkolora! (×:; En la ĉen' ; dancu nun trankvile ; ĉiuj ni trankvilas ; jen en amika ĉen' ; dancu nun trankvile.)	'7 Pri lip-sur-lip', kaj kor-ĉe-koro. ; Ho, pluv' arĝenta, pluv' el oro,
'2 El kor' ekflagras vi subite. ; Mi ekbruligis vin. Ravite	'8 Ho, dolĉaj flamoj rozkoloraj, ; Ho, dolĉaj sentoj fajrofloraj
'3 Mi ĝojis pri fajrejoj viaj. ; Espersteletoj verdradiaj	'9 De laŭstudenta am' naiva... ; Sed ruĝo de l' sopir' soifa
'4 Brilante tra l' animo lumis ; Kaj karesante milde zumis	'10 Raketis, falis sur la koron. ; Mi sentis akran bruldoloron,
'5 Pri l' feliĉego alvenonta. ; Kaj el la koro fajrofonta	'11 Mi tamen ludis plu kuraĝe. ; Kaj nun malhele kaj sovaĝe
'6 Flagradis flamo bluehela: ; Revado pri plezur' ĉiela:	'12 Leviĝis en violkoloro ; La pezaj flamoj de l' doloro...

'13 Ektremis mi ĉe l'
ekrigardo. ; Kaj venis kun
bruliga ardo!

'14 Purpur' terura de l' pasio ;
Galopas fajro jam tra ĉio... ..

'15 Mi time miras ĝian
svingon. ; Mi krius jam, ho ve,
estingon!

'16 Brulvundoj veas sur
animo. ; Kaj kreskas jen la
brul' sen limo,

'17 Jam kri' por helpo vane
sonas. ; Stertore mi en flamoj
dronas,

'18 Sangnuboj antaŭ la
okuloj... ; Ve, mi pereas en la
bruloj

'19 (De l' artfajraĵo
milkolora.)×

& Konsiloj al malĝoja amikino:

< Rekante 23 el 31 batoj por strofo, entute 589 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Cezar. Baladigis Martin Strid (2016) per melodio el Transtrand, Svedujo, kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:31> (/LaTi dore mimi somi; fimi midi LaLa Lado;

(#Rekantaĵe: Ti So So Tilre doLa La La; <[la:do]> do do do redo TiLa SoFa So oLa; SolFa MilRe MilRe DolTi Do lDolRelMi Do Do)

)×19)+

(& Strofoj:

'1 /Lernu vin, ho kara, ŝati, ;
ĉar ne helpas sin kompati.

(×: **Jen ŝanĝiĝo2s via sorto ;
Dancu nun kun fiera rekta
dorso ; Je2n ŝa2nĝi2ĝo2s
vi4a sorto.)**

'2 Se vi estas por vi blinda, ;
mankas memestimo inda.

'3 Ĉar ja estas sed kaj tamen, ;
vi neniam diru amen!

'4 Se necesas, eĉ adultu, ; sed
neniam simple stultu.

'5 Vi ne estu ŝaf' kaj predo ;
aŭ citrona in' aŭ ledo.

'6 Estu freŝa, estu forta, ; se
necesas, eĉ senvorta.

'7 Estu, kiam ajn, kuraĝa, ; kaj
ĉe l' fin' de l' vivo saĝa.

'8 Flugu sola al la Luno, ; brilu
ene kiel suno.

'9 Lernu esti sen modesto, ;
jen la viv' fariĝas festo.

'10 Honesteco ne sufiĉas, ; se
vi tamen sklavo iĝas.

'11 Dependigu vin ne ĉiam ;
kaj se eblas, eĉ ne iam.

'12 Se vi pri vi mem nur
dubas, ; via tuta vivo rubas.
.....

'13 Kara, serĉu al vi celon, ;
serĉu veron, serĉu belon.

'14 Iĝu lerta vivartisto ; kaj
konsciu pri rezisto.

'15 Se vi lernos mem vin ami,
; jen vi scios ankaŭ dami.

'16 Al fiuloj ĵetu ganton, ; Ne
adoru plu la vanton.

'17 Vivu ne nur do por plaĉi, ;
tia vivo devas aĉi.

'18 Spitu do al la postulo ;
plaĉi volas ina nulo.

'19 Se vi ĉion el vi kreos ; kaj
ne plendos kaj ne veos,)

& Signhild Fiera:

< Rekante 15 el 31 batoj por strofo, entute 589 paŝoj dum 7 minutoj. Norda Kantaro #4439. Melodio laŭ feroa danco. El dana tradukis Martin Strid (2014).>

(#Melodio:

<1,5:31> (do /dodo do rere rere soso so mi; do rere re remi fa so o; mi soso so solfa mi fafa fa mi; mire do mi re e do o; h)×19)+

(&Strofoj:

'1 /Signhild Fiera fare miksas da vin', ; – jen bele faladas la ros' – ; invitas ŝi fra²ton hejmen ĉe sin. ; En kirasojn ĉiuj.

'2 Ili donis da med', ili donis da vin',

(×:; – **jen bele faladas la ros'** – ;)

tiom longe, kiom la suno brilis.

(×:; **En kirasojn ĉiuj.**)

'3 Ŝia frato volis rajdi al hejma dom' Signhild Fiera sekvofraŭlojn proponis.

'4 "Per sekvofraŭloj kion mi? Miaj malamikoj estas nun ĉiuj en lit'."

'5 Sed kiam li venis al vilaĝa erik' renkontis li siajn sep malamikojn.

'6 Kaj kiam li venis en densa bosk' pri la malamikoj li devis agnoski.

'7 "Mi petas, miajn malamikojn, el kor', vi lasu min blovi per ora sonor'."

'8 "Vi nian permeson havu konsol', vi blovu sonoron dum via vol'."

'9 Li blovis sonoron, li blovis je fort' aŭdis Signhild Fiera en sia kort'

'10 Li blovis sonoron, li blovis je daŭr' aŭdis Signhild Fiera en lita kaŭr'

'11 Kaj Signhild Fiera vokis en bien' "Mian grizan ĉevalon elgvidu jen.

'12 Mian grizan ĉevalon
algvidu nun, dum sep jaroj
ne vidis li la sunon.

'13 Li sunon ne vidis dum sep
jaroj, dum jaroj dek kvin
ne kun selo staris.

'14 Alportu nun lancon al mi
kaj glavon, dum jaroj dek
ok ilin mi ne havis."

'15 Kaj Signhild Fiera rajdi
urĝe devis, ŝia bona ĉevalo
per tio krevis.

'16 Kaj Signhild Fiera vokis
en anksi' "Respondu min,
frato, se povas vi."

'17 "Ne estas mi ofero nek en
anksi', helpu min fratino,
se povas vi."

'18 Morthakis ŝi liajn sep
malamikojn ŝi portis lin
hejmen en viva fortik'.

'19 Kaj se ili estus du por unu,
..... ŝi donus al ili mortigan
vundon.)

& Kiel fariĝis la blanka homo?:

< Rekante 19 el 33 batoj por strofo, entute 594 paŝoj dum 7 minutoj. Negran fabelon poemigis Julio Baghy (Ĉielarko, 1966). Baladigis Martin Strid (2016) per feroaj melodio kaj rekantaĵo tradukita de Balado de Greto.>

(#Melodio:

(#4413. Grettis kvæði: (<:33> /La3La LaaLaMi SiSiSi La3Ti; doodoTi do3Ti LaSo; TiTiTi Ti3Ti TiTi do3do; doodoTi do3Ti LaSo;

(#Rekantaĵe: Ti TiMi Si La; LaLalTi doTi LalSo; Ti TiTiTi Ti do; dodoTi dodoTi La;So Ti TiMi Si La a)

)×18)+

(&Strofoj:

'1 /Kiam la Temp' ne havis nomon, ; komencon, fazojn, finon, ; la Dio kreis - nigran homon ; dirante la destinon:

(×:; **Nun falas frostoj ; sur la2 larĝa fjordo ; jen kuŝas kampulo ; en tero malhela morta ; Nun falas frostoj.**)

'2 "Al vi la bestojn kun ĝangaloj ; mi donas nun donace, ; eĉ riĉon de la montoj, valoj ; por vivi bone, pace.

'3 La paradizo de l' tropiko ; al negroj apartenas ; ĝis fraton frate en kunligo ; la buŝo, koro tenas".

'4 Du fratoj foje en la valo, ; kiel ebono nigraj, ; ĉasadis kune en ĝangalo ; sur vojoj spure tigras.

'5 Ĝemeloj ili, sed interne ; du malaj mondoj estis ; ĉe unu noblo en li ferme ; kun bona volo nestis;

'6 ĉe dua ruzo kaj avido ; superis ĉiun senton, ; li pagis fidon per perfido, ; neniam havis penton.

'7 Rivaloj estis la ĝemeloj, ; knabinon saman volis, ; sed ŝi dum svataj amkvereloj ; nur ridis kaj petolis:

'8 "Mi ne elektos, sed vi sciu, ;
ties edzin' mi estos, ; kiu en
ĉaso venkos, kiu ; per tigrofel'
min vestos!"

'9 Kutimo estis tiapreze ; akiri
la amŝancon; tial la fratoj
ĝangalmeze ; ĉasante tenis
lancon.

'10 L' unua brave kaj ĉasarde ;
inter lianojn paŝis; la dua ruze,
tre singarde ; post frata korp'
sin kaŝis.

'11 Subite ega tigro saltis ; sur
dorson de la dua... ; Je
helpokri' sinturne haltis ; lin
savi la unua

'12 kaj li per lanco, sed batale
; la tigrokoron trafis, ; gajninte
ŝancon eĉ lojale ; la fratan
vivon savis.

'13 Sed danko sento en animo
; de l' dua fate dormis; instige
lin al aĉa krimo ; ĵaluzo murda
ŝtormis.

'14 Dum senfeligis sian
predon ; la ŝancgajninta frato,
; la dua planis jam rimedon ;
ĝin ŝteli sen kompatato

'15 kaj postrestante tuj kruele ;
mortpikis li per lanco ; kaj
sinvestinte tigrofele ; jubilis
pro l' amŝanco.

'16 Li hejmeniri sin preparis ;
sen pento, sen riproĉo, ; kiam
mem Dio vojon baris ; kaj
tondris Lia voĉo:

'17 "Aĥ, kion faris al la frato ;
ci, aĉa kaj maldanka?!" ; Li
sen respond' kun timtremado ;
paliĝis krete blanka.

'18 "Por puni stigme perdu
signe ; la nigron de l' ebono!" ;
Dum tion diris Di' indigne, ;
fariĝis - blanka homo.)

& La stranga aventuro de Grafo Dormanski:

< Rekante 18 el 35 batoj por strofo, entute 595 paŝoj dum 7 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929). Baladigis Martin Strid (2017) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por "Vilaĝanino".>

(#Melodio:

<:35 > (/LaLa doLa Tido reTi; rere doTi Lado LaLa; LaLa doLa Tido reTi; rere doTi Lado LaLa

(#Rekantaĵe: a;mi mi3re doTi rere mimi; mi3re doTi rere mimi; LaLa doLa Tido reTi; rere doTi Lado La La a;)

)×17)+

(&Strofoj:

'1 /En Rusujo bolŝevika, ;
Dum la ŝtatrevolucio, ; Oni
aŭdis pri unika ; Fako de la
Historio.

(×:; **Ho, bonan aŭdu nun
rakonton ; Sonu laŭde kun
la fonto ; Plankon paŝe,
drume draŝe ; Estu
interhoma ponto.**)

'2 Bolŝevikoj sangavidaj, ;
Filoj de blindiga ruĝo, ; Estis
tre rapiddecidaj ; Ĉe
kondamna pun-aljuĝo.

'3 Ili buĉis sen kompatato ; –
Pro Justec' revolucia – ; Ĉiun
viron en la ŝtato, ; Kiu estis
senmetia.

'4 Ili al la tribunaloj ; Ĉiutage
iun trenis, ; Kies manoj, ĉar
sen kaloj, ; Dum labor' neniam
penis.

'5 Se ĉi tiu ne sukcesis ; Esti
ruza advokato, ; Lian kazon
fin-procesis ; Senkapiga
sabrobato.

'6 Vivis tiam en kastelo ; Graf
Dormanski, parazito, ; Kies
sola vivocelo ; Ŝajnis, "kuŝi en
la lito" –

'7 Kaj ĝin sciis la urbanoj, ;
Ke li senlabora estis; Ĉu
mirige? Policanoj ; Iun tagon
linarestis!

'8 Kaj la Grafo senprudenta ;
Antaŭ Tribunalo staris, ; Dum
kozako kompetenta ; Sian
sabron jam preparis.

'9 Nia Grafo krokodile ; En
poŝtukon multe ploris, ; Sed
subite, fulmobrile ; Sava
penso lin traboris!

'10 Tuj li petis, esperplena, ;
De l' juĝeja prezidanto, ; Ke l'
procedo ekzamena ; Estu nur
en Esperanto.

'11 La juĝistoj dolĉanime ;
Cedis al ĉi tiu peto; En
mondlingvo bonesprime ;
Komenciĝis la enketo:

'12 "Graf' Dormanski, la
akuzo ; Diras, ke vi sen merito
; Vian vivon post amuzo ; Nun
pasigas en la lito; –

'13 Ĉu vi montros argumente,
; Ke ĝi estas hom-metio?" ;
Kaj li diris: "Evidente ; Tio
estas profesio!

'14 Se mi vivas en la lito, ; Tio
pruvas kun bontrafo, ; Kun
logiko kaj kun sprito, ; Ke mi
estas... litografo!"

'15 Kaj ĉi tiu ŝercdeklaro ; Tre
sukcese lin defendis, ; Ĉar
ridanta juĝistaro ; Lin gratule
hejmensendis...

'16 Sed nun sekvas Epilogo ;
Al ĉi tiu mira kanto: ; Nia
Grafo filologo ; Turnis sin de
Esperanto!

'17 Li konvertis sin al Ido, ;
Kiu estas pli scienca, ; Ĉar...
"neniu koincido ; Faras vorton
dubosenca!!")

& La kripla Pegazo:

< Rekante 11 el 23 batoj por strofo, entute 598 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis K. Kalocsay. Baladigis Martin Strid (2016) per modifo de sveda popolmelodio el Retviko (Rättvik) kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,6:29> (

/do MiFa ReFa Mi DoMi SoSo; So doTi redo do LaFa SoSo;

(#Rekantaĵe: So doTi dore do; LaFa SoFa MiFa SoFa ReTI Do o)

)×26)+

(&Strofoj:

'1 Porko malsata sonĝas pri glano, ; Dolĉajn bombonojn sonĝas infano.

(×: **Li revas pri sukces' ; En la granda mondo regas la forges'.**)

'2 Esperantisto sonĝas pri rimoj. ; Ve, de la sonĝo venas la krimoj.

'3 Krimoj de rimoj, verŝoj de versoj, ; Sur la Parnaso grandaj renversoj.

'4 Fulmas la kapo hirte, senkombe, ; Ĉiu poeto turnas sin tombe.

'5 Kun la Vortaro Sankta de Rimoj ; Li al ĉielaj altmalproksimoj

'6 Rajdas fiere sur la Pegazo. ; Lin bela Muzo gvidas — ĉe nazo.

'7 Svarmas en versoj novaj belecoj, ; Granda amaso el ĉiuj specoj:

'8 Li al la frazoj kolon eltordas, ; Kaj la finaĵojn simple demordas.

'9 Pri la printempo, vintro kaj vento, ; Sepdeksesfoje pri l' Nova Sento,

'10 Pri Ŝi, la Kara, kiun li amas, ; Versoj trumpetas, marŝas — kaj lamas.

'11 Ĉion li movas, ĉion li provas, ; Gloron eternan li por si kovas.

'12 Rompas la ovon, rampas la
ido ; El la ovŝelo — estas ĝi:
rido.

'13 Ĉar ja la homoj, granda
bedaŭro, ; Metas foliojn
sanktajn de laŭro,

'14 Ve, ne sur lian kapon
glornoman, ; Prefere — en la
supon terpoman.

'15 Oni, senhonte, jen, eĉ
kritikas! ; Hoko de moko akre
lin pikas,

'16 Diras kritiko, la
serpentsibla, ; Lian Pegazon
fajra — sed kripla.

'17 Kaj liajn rimojn diras ĝi
surdaj, ; Kaj la ariojn diras ĝi
gurdaĵ,

'18 Kaj lian voĉon diras ĝi
raŭka, ; Kaj la poeton diras
sentaŭga.

'19 Jes, je l' adreso de la poeto
; Venas sciigo en la gazeto:
.....

'20 "Viaj versaĵoj — havu
kuraĝon — ; Estas tre taŭgaj
— kovri fromaĝon.

'21 Sed post ĉi tiu akra atenco
; Ĉesas jam en li la pacienco
.....

'22 Kaj li eksplodas, kiel per
briko ; Forte batita gala
veziko:

'23 Kiel ekzistus verso ja
bona, ; En Esperanto, la
malbonsona,

'24 Tio ja estis tute malsprita: ;
Versi en lingvo fuŝefarita.

'25 Kaj li riproĉas, plendas kaj
ĝemas, ; Krias, insultas,
muĝas, blasfemas,

'26 Hurlas, malbenas, tondras
sen brido, ; Kaj furioze — iras
al Ido.)